

SVENSK FALLSKÄRMSSPORT

SVENSKA FALLSKÄRMSPÖRBUNDETS MEDLEMSMAGASIN

Nyfiken på Peder

Förbundskonferensen- Året som gått

Eld, is och hoppning

SINCE 1991
MORE THAN
251.000 CYPRES
HAVE ATTENDED
MORE THAN
161 MILLION
JUMPS AND HAVE
SAVED
MORE THAN
5.100 SKYDIVERS.
ALL UNITS HAVE
ALWAYS*
DONE THEIR JOB.
WITH NO
EXCEPTION.

Helmut Cloth
inventor of CYPRES

Vinterhalvåret- Ett annat liv!

Julen står för dörren när du håller årets sista tidning i din hand. Vi på redaktionen hoppas att vi under året lyckats förmedla det mesta som hänt i hoppssverige. Det har funnits många guldskorn från året som gått, såväl som en stor tragedi och det som återstår inför ett nytt år är att ta nya tag och se framåt. Vinteruppehållet kan vara en tuff tid men vi bär med oss många färska, fina minnen och mycket längtan till nästa år, när hoppningen drar i gång igen. Vissa reser utomlands och hoppar på varmare breddgrader, andra lägger tid och energi på att förbättra sin flygning i tunneln. En hel del av oss går in i perioden då vi har tid för en massa andra saker i livet och tid att spendera med våra vänner utanför hoppningen. Ett annat liv! Jag kan känna en viss tomhet när säsongen slutar på hösten, men liksom årstidernas växlingar skulle jag kanske inte uppskatta säsongstarten på våren på samma sätt, om det inte varit ett uppehåll. I tidningen kan du läsa om värdefulla tips som gäller just vinteruppehållet och hur du förbereder dig inför nästa säsong.

Så här i slutet på året är det även dags att sammanfatta året som gått och detta görs bland annat på den årliga förbundskonferensen där ordförande och chefsinstruktörer från hela landet träffas. Det är många punkter som avhandlas, och i tidningen kan du ta del av en sammanfattning från årets konferens. I siffror har det i stora drag varit ett ganska bra år för hoppssverige. Vi har sett en ökning av medlemmar i SFF och betydligt fler antal

hopp har gjorts, än under de senaste två åren. En siffra som däremot är mindre positiv är att antalet tjejer i sporten minskat till 20 procent mot tidigare 25. Vad beror det på? Vad kan vi i klubbarna göra för att locka fler tjejer till sporten? Vad kan vi göra för att de tjejer som är aktiva ska vilja stanna kvar? Dessa frågor kan vara något att fundera på under vintermånaderna när det planeras för kursverksamheten nästa år.

En som varit aktiv i sporten och en viktig del av Umeå Fallskärmsklubb är Peder Nyman, som nu i höstas gick ut med att han lägger hoppningen på hyllan efter många fantastiska år i sporten. För den som inte haft chansen att lära känna Peder innan, finns nu möjlighet att läsa om honom i vår porträttserie "Nyfiken På". I det här numret kan du också läsa om en oförglömlig hoppresa till Island dit ett gäng svenskar reste i höstas. Kanske kan det vara inspiration till ett liknande äventyr för fler i framtiden. Jag har många gånger tänkt på att alla som reser utomlands och hoppar har ett stort privilegium när man även får möjlighet att se vackra platser från ovan. Ett sorts turistande på hög höjd där man kan njuta av både hoppning och vacker utsikt på en och samma gång.

Till alla er som hoppar eller lever era andra liv utanför hoppningen i vinter, vill jag önska:

En riktigt God Jul!

Penny

Innehållsförteckning

- 4 Kalendariet, notiser
- 6 RI-spalten
- 7 Incidentrapporter
- 9 Ordförandespalten
- 10 Förbundskonferensen och statistiken
- 15 Fyra Frågor
- 16 Nyfiken På Peder Nyman
- 21 Klubbkollen: Linköpings FSK – Vad har hänt sedan sist?
- 22 Is, eld och fallskärms-hoppning på Island
- 25 Redaktionen Grillar Stefan Nilsson
- 27 SM indoor skydiving
- 28 Tips och Trix – vinterunderhåll för kropp, knopp och utrustning
- 29 Fällning av last – ett pilotprojekt i samarbete med MSB

Christopher Gärner flyger över glaciären.
Foto: Andreas Mattsson

Ansvarig utgivare

Jens Grahn
jens.grahn@sff.se
Svenska Fallskärmsförbundet

Layout, originalarbete,
bildredigering och distribution:
V-TAB Falkenberg,
anders.johansson@v-tab.se

Annonser

SFF kansli
021-41 41 10
info@sff.se

Signerade artiklar

Signerade artiklar speglar författarens bild av verkligheten och inte nödvändigtvis Svenska Fallskärmsförbundets.

Insänt material

Redaktionen ansvarar endast för beställt material. Vi förbehåller oss rätten att redigera insända texter och bilder. Godkännande av publicering i SFFS är samtidigt publiceringsgodkännande av det tryckta materialet som en lågupplöst PDF-fil på hemsida för SFF eller SFS.

Preliminära utgivningsveckor för 2021

1/21 v.16, 2/21 v.25
3/21 v.34, 4/21 v.43
5/21 v.51

Adressändring

Medlemmar i Svenska Fallskärmsförbundet, samt övriga mottagare och prenumeranter skickar adressändring till SFF, info@sff.se

Prenumeration

Icke medlemmar som önskar prenumerera på Svensk Fallskärmsport kontaktar SFF:s kansli, se kontaktuppgifter nedan. Pris för fem nummer inom Sverige: 500 kr.

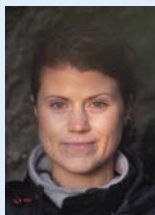
Svenska Fallskärmsförbundet

Sjöhagsvägen 2
721 32 Västerås
Telefon: 021-414110
E-post: info@sff.se
Hemsida: www.sff.se

Redaktörer

Penny Robertson-Pearce
0702-75 97 47
info@sff.se

Pixine Lyckner
0733-23 13 13
pixine@live.se

Linda Lundberg
0707-35 59 60
linda.lundberget@gmail.com

Kalendariet

Med reservation för ändringar

Januari

15 Sista dag för att skicka in motioner till Riksstämman

Februari

5 Kontrollantmöte, Västerås
11-13 BAS-kurs Bosön

Mars

4-6 HL-kurs, FKA och SYD
9-13 HM-kurs, FKA och SYD
12 Riksstämma
30-4 KL-kurs, FKA

April

30-4 KL-kurs, FKA
5-8 Tandemexamination, Karlsborg
6-10 Världscup och EM, indoor skydiving, Charleroi, Belgien
19-22 Tandemexamination, Karlsborg

Maj

3-4 AFF steg 2, Bodyflight, Bromma
23-28 CF och precisionsläger, FGCC, Gryttjöm
27-28 DM i precision och kalottformation (CF), SF, Gryttjöm

Juni

13-17 AFF-examination, FKA
18-19 AFF-examination, reservdagar

Umeå säljer "Mary Jane"

Umeå Fallskärmsklubb köpte nytt flygplan 2020 för att ersätta det flygplan som var med i olyckan 2019. Felix Sjödin, ny ordförande i UFK, berättar att både styrelse och medlemmar visste att det var lite av en chansning när man köpte sitt nya flygplan.

"Vi visste att det skulle kunna bli svårt att finansiera kostnaderna med den hoppvolym vi har idag men majoriteten var överens om att det var värt ett försök", säger Felix.

Det nya flygplanet med registreringsnummer SE-MJP som fick smeknamnet "Mary Jane Parker" efter Spindelmannens flickvän, är en Cessna 206 med turbinmotor som tar upp till sex hoppare. Inköpspriset var ganska högt eftersom det totalrenoverades strax innan klubben köpte det i fjol. "Det har inneburit ganska höga räntekostnader för klubben och vi har tyvärr inte haft så mycket hoppning under de här 1,5 åren som vi hade behövt ha för att klara det ekonomiskt", berättar Felix.

Styrelsen har utvärderat vad det beror på att hoppvolymen gått ner jämfört med för fyra, fem år sedan. "Elevantalet har i stort sett varit detsamma och klubben har varit framgångsrik i sin marknadsföring gällande tandemverksamheten." Felix menar att det snarare är medlemshoppningen som minskat. "En del medlemmar har flyttat eller slutat, och andra har hoppat mindre än vad de gjort tidigare år."

Nu är flygplanet ute till försäljning och det finns några intressenter i nuläget men ingenting är klart. "Förhoppningen är att hinna både sälja och införskaffa ett annat flygplan inför nästa säsong. Vi tänker oss ett flygplan med ett lägre inköpspris och därmed lägre månadskostnader", säger Felix och avslutar: "Det viktigaste är att klubben överlever, att vi har ett flygplan som vi har råd med och som är anpassat till vår nuvarande verksamhet."

Välkommen med förslag

Ännu ett år har gått och redaktionen har tillsammans med V-Tab i Falkenberg producerat fem nummer. Nu blir det ett något längre uppehåll innan du får nästa års första tidning som brukar hamna i brevlådan i slutet av april.

Därför blir det ett kortare arbetsuppehåll för redaktionen som i februari sätter igång igen och planerar kommande nummer.

Har du några förslag på vad du vill att vi ska skriva om? Vad vill du läsa om?

Kanske har du någon bra idé om en ny artikelserie? Eller kanske du har några andra förslag eller synpunkter på tidningen?

Du är mer än välkommen att höra av dig till någon av oss i redaktionen.

Foto: Jens Grahin

Ansök om utmärkelser före den 31 januari

Har du gjort jämnt antal tusen hopp under 2021? Eller firade du ett jämnt antal år i sporten under det gångna året? Kom ihåg att du kan ansöka om utmärkelser via hemsidan:

- 1000, 2000, 3000 antal hopp osv.
- 10, 20, 30 år i sporten osv.

Ansökan görs på SFF:s hemsida, www.sff.se > medlemsärenden > ansöknings- och webbformulär.

Sista ansökningsdag är den 31 januari! Utmärkelserna delas ut under riksstämman eller vid lämpliga tillfällen under hopp-säsongen 2022.

Instruktörströjor

Har du gått förbunds kurs och utbildat dig till hoppledare, hoppmästare, kursledare, AFF-instruktör eller tandeminstruktör? Då har du antagligen fått en instruktörströja efter avslutad och godkänd kurs. Kanske börjar den bli sliten? Kanske vill du ha en i reserv? Eller kanske fick du ingen tröja? Nu har du möjlighet att beställa instruktörströjor från kansliet. Kostnaden är 200 kronor inklusive porto. Mejla din beställning till: info@sff.se.

Datum att notera inför riksstämman 2022

Datum för riksstämman 2022 är den **12 mars**. Järva krog, Stockholm. Viktiga datum inför stämman är följande:

- Senast 8 veckor före stämman, den **15 januari**, ska alla motioner kommit in till styrelsen.
- Senast 4 veckor före stämman, den **12 februari**, ska samtliga klubbars ordförande ha blivit inbjudna via post och e-post. Det är klubbens skyldighet att se till att adressuppgifter är korrekta i SkyNet.
- Senast 2 veckor före stämman, den **26 februari**, publiceras alla dokument som alla motioner, propositioner, verksamhetsplan, årsredovisning, budget och så vidare på SFF:s hemsida.
- Senast 2 veckor innan, den **26 februari**, ska alla som önskar delta på förmöte och stämma ha anmält det till kansliet.

Är du intresserad av att ingå i styrelsen? Meddela valberedningen som består av: My-Annie Svelander, Hugo Liljeström, Sofia Dannert.

Kontaktuppgifter finns på sista sidan i tidningen.

Nytt världsrekord

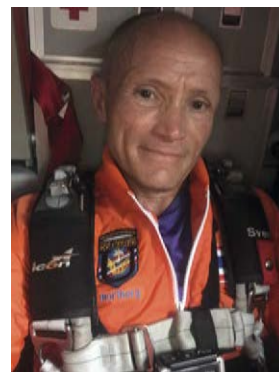
Nytt världsrekord sattes den 16-19 september i headdown sekvens på DZ Skydive Chicago. Det var 77 hoppare som satte två poäng. Fyra flygplan användes och exiten var från nästan 6000 meter. Inga svenska hoppare deltog. Foto: Norman Kent

God jul & gott nytt år

önskar vi på redaktionen

RI-spalten

”Sund säkerhetskultur och regelefterlevnad”

Under Förbundskonferensen; som traditionsenligt hålls årligen i november, träffas alla chefsinstruktörer under två dagar. Syftet är att nätverka och delge varandra information om läget i klubbarna, men även att få fortbildning i sin ledarroll som CI.

CI-mötet drivs av RI med USK (Utbildnings- och säkerhetskommittén) och på agendan står allt från skade- och incidentstatistik, fortbildning och information om regeländringar, till diskussioner kring farhågor om oönskade beteenden eller säkerhetsrisker.

Psykolog och före detta RI, Ola Jameson, var inbjuden för att stärka chefsinstruktörerna med användbara verktyg. Chefsinstruktörerna fick en ”crash-course” i användbara teorier och övningar, som samtalsteknik och gränssättande samtal. Krishantering var en annan punkt som avhandlades, där erfarenheter från den tragiska flygolyckan i Örebro delgavs.

Ett viktigt område som behandlades var regelefterlevnad; hur vårt regelsystem är upplagt och varför det är viktigt att vi följer reglerna. Vi har valt en sport som innebär risker, men vi vill kunna utföra den så säkert som möjligt. Då måste man förstå att det inte är regelverket i sig som är det intressanta, utan anledningen varför det som står i reglerna står där.

Du kanske tycker någon regel, instruktion eller rekommendation är konstig eller inte borde gälla just dig. Det kanske är så att du inte förstår regeln – då ska du prata med din CI som kan reda ut eventuella frågetecken.

Här gäller det att vara smart – följ SBF, lokala instruktioner och rekommendationer. För om man bryter mot en regel, riskerar man inte bara sin egen säkerhet, utan även andras. Och regelbrottet i sig kan dessutom få konsekvenser som äventyrar allas vår verksamhet, inte bara den egna.

Vi har en sund säkerhetskultur inom svensk hoppning och den ska vi vara rädda om. Men säkerhetskulturen är inget självspelande piano, utan behöver oavbrutet hållas levande och förvaltas genom förebilder. I klubben finns CI som har det formella ansvaret, men det kan inte och ska inte, stå och falla med CI.

Alla instruktörer och erfarna hoppare har både ett ansvar och en skyldighet att hjälpa till att vara förebilder och visa vägen för våra nya hoppare. Utmärkande egenskaper hos hoppare är ofta entusiasm och nyfikenhet att göra något extra. Då gäller det att kanalisera detta till något konstruktivt, utan att den oerfarne hopparen riskerar att göra bort sig eller skada sig. Det finns oändliga möjligheter att hitta på roliga saker i vår sport, utan att säkerheten äventyras.

När det kommer till regelefterlevnad, kan det över tid ske en avtrubning, en normglidning. Med det menas att återkommande avsteg eller överträdelser på sikt kan förskjuta normerna för vad som anses vara tillåtet. Resultatet blir en normalisering av avvikelser från vad som egentligen är tillåtet. Normglidning fungerar ungefär som vandrings-sågnen om att koka en groda. ”Lägger man den bara i kallt vatten och sakta värmer upp, så märker den inte att den långsamt men säkert blir kokt”. Det är inte upp till var och en att göra egna urval av regler, utan vi har våra regler och de gäller. Normglidning, regelefterlevnad och konsekvenser diskuterades mycket under CI-mötet och diskussionerna behöver fortsätta ute i klubbarna under CI:s ledning.

Vi ses på fältet!

Sven Mörberg
SFF:s riksinstruktör

Incidentrapporter

Här får du ta del av fyra incidentrapporter som alla har gemensam nämnare. Mats Svensson, medlem i Utbildnings- och säkerhetskommittén, har kommenterat. Ta med dig hans goda råd inför kommande säsong. I början på säsongen är det extra viktigt att ha bra rutiner.

Fallskärmsrapport 1

Tid i sporten: 3 månader
Antal hopp: 25

Utdrag ur händelseförlopp:

Jag hade glömt att starta min CYPRES. Åkte ner med planet igen.

CI:s kommentar:

Utrustningskontroll före hopp.
En dyrköpt läxa för hopparen.

Fallskärmsrapport 2

Tid i sporten: 6 år
Antal hopp: 75

Utdrag ur händelseförlopp:

Jag hade på morgonen gått för att starta min VIGIL. Troligtvis hade jag missat att trycka ordentligt på knappen sista gången. Jag hade även missat att kolla ordentligt att den var i gång. Lampan lyste grönt, så tänkte att den gick på.

Lärdom av detta, kolla räddningsutlösaren ordentligt, fråga en vän, dubbelkolla mellan hoppen.

CI:s kommentar:

Hopparen har fått visa hur räddningsutlösaren fungerar. Kunskap om handhavande och funktion är god. Vikten av egenkontroll har diskuterats med hopparen.

Fallskärmsrapport 3

Tid i sporten: 4 år
Antal hopp: 76

Utdrag ur händelseförlopp:

Hade på mig nya byxor med sidofickor som hade knappar istället för dragkedjor. Flög med fötterna ner mot marken, sedan bytte jag position till rygg och skulle flyga headdown. Då tappade jag min mobil från cirka 2000 meters höjd. När jag flög med fötterna ner så öppnades min ficka och sedan när jag bytte position så föll mobilen ur.

CI:s kommentar:

Ha koll på utrustning och klädval. Tappade föremål kan tyckas komiskt men kan orsaka stor skada på marken.

Fallskärmsrapport 4

Tid i sporten: 5 år
Antal hopp: 75

Utdrag ur händelseförlopp:

Måste ha knäppt in buffen i hjälmen. Omedelbart vid uthopp föll hjälmen av. I övrigt inga problem.

CI:s kommentar:

Ta det lugnt, säkra utrustningskontroll, ta hjälp vid osäkerhet. Det som åker upp måste komma ner. En tappad hjälm kan orsaka stora skador på marken.

Mats Svenssons kommentar:

Fyra händelser med en tydlig gemensam nämnare där alla är utrustningsrelaterade. De kunde enkelt ha undvikits.

Att små misstag kan få oproportionellt stora konsekvenser i vår sport vet vi. Så när de orsakas av slarv, tanklöshet, stress eller brist på bra rutiner så känns det extra tråkigt om det skulle hända något allvarligt.

Konsekvensen av att hoppa med en avstängd räddningsutlösare är i dessa två händelser ingen, eftersom den inte behövdes i just dessa hopp. Men det vet man ju först efteråt. Om den däremot hade behövts så kan det vara skillnaden mellan liv och död. Många hoppare runt om i världen har fått livet räddat av sina elektroniska räddningsutlösare. Så det var tur att de hade startat den inför just det hoppet. Eller så var det inte tur, utan de säkerställde för sin egen och andras skull att de hade kontrollerat sin utrustning. Att de lärt sig hur alla delarna fungerar, skapat sig en rutin för att inte missa något och alltid utförde samma kontroller inför varje hopp vid samma hållpunkter på marken och i planet.

Om du inte redan nu har en rutin som du använder dig av, så råder jag dig att skaffa en. Vet du inte om din rutin är bra? Fråga någon erfaren som kan hjälpa dig. Har du redan en bra, välbeprövad rutin som du använt dig av de senaste decennierna, glöm inte att fortfarande vara nyfiken på vad andra gör och fråga varför. Även gamla rävar som vet bäst behöver uppdatera sig ibland. Det går kanske att förbättra sig?

Lär dig din utrustning. Vet hur det ska vara när allt är rätt. När du kollar dina prylar, förvänta dig hur det ska vara, så upptäcker du lättare när det är något som avviker.

Att prylar faller ner från luften i samband med fallskärms hoppning är nästan bara okej när det är en streamer vid "spotting", eller välplanerad bananprecision. I övriga fall är det nästan alltid dåligt. Mobiltelefon, hjälm, kamera, skor, packsnören, nycklar, klockor etcetera är saker som vi i många fall kan undvika att tappa genom att ha bra fickor som är stängda. Även att knäppa åt spännen på rätt sätt och testa att det sitter, eller helt enkelt lämna kvar nere på marken innan hopp är viktigt. En telefon eller en hjälm som faller ner mot marken kan i värsta fall ta livet av någon om de träffar någon i huvudet. Oftast går det ju bra, men det vet man som sagt inte förrän efteråt.

För att ge dig själv de bästa förutsättningarna för ett säkert fallskärms hopp, var noga med din utrustning. All utrustning, inte bara riggen. Lär dig hur den fungerar och skaffa bra rutiner för dina kontroller så att det verkligen sitter. Hjälp dina kompisar och ta emot hjälp.

Låt inte slarv vara anledningen till att något allvarligt händer. Och slutligen, knyt skorna innan exit.

Mats Svensson
medlem i Utbildnings-
och säkerhetskommittén

**“EVERY NEW BEGINNING COMES FROM
SOME OTHER BEGINNING’S END.”**

-LUCIUS ANNAEUS SENECA

**PERFORMANCE
DESIGNS, INC.**

WWW.PERFORMANCEDESIGNS.COM/FIRST-TO-KNOW

Ordförandespalten

Först av allt vill jag tacka alla som var med på förbundskonferensen för en väldigt trevlig och produktiv helg. När jag skriver den här ordförandespalten har jag precis kommit hem från min första live-konferens, som representant för SFF:s styrelse. Helgen har lämnat många positiva intryck och känslor. Det var verkligen fint att få träffa alla gamla bekantskaper, och nya, när vi efter två år äntligen kunde ses på plats igen. Hela helgen genomtyrades av positiv energi och konstruktiva idéer. Extra roligt är det att se hur många klubbar som har börjat ta kontakt med varandra och skapa samarbeten ute i sina verksamheter.

En stor och viktig fråga som kom upp var vikten av ett värdegrundsarbete ute i klubbarna. SFF tog fram en värdegrund med stöd av Flygsportförbundet i början på året. Flera klubbar har börjat inse vikten av att inte bara diskutera den här typen av frågor utan också ta fram något konkret att jobba efter. Alla ska känna sig välkomna i våra fallskärmsklubbar och vi måste hjälpas åt att korrigera negativa beteenden hos oss själva och hos våra hoppkompisar. Tillsammans gör vi vår sport mer välkomnande och inkluderande, och mindre diskriminerande.

Under årets konferens var det många av de ordinarie ordförandena och chefsinstruktörerna som inte hade möjlighet att närvara. I stället kom representanter vilket såklart är positivt. Men jag vill gärna pusha för vikten av att närvara på den här konferensen. Datumen brukar bestämmas på riksstämman och det är bra om man redan då, bokar in det i sin kalender. Det är här, på plats, som klubbarna kan delta och tillsammans med SFF:s styrelse staka ut riktningen för hela vår verksamhet. Det är också här man har de bästa förutsättningarna att utbyta erfarenheter och nätverka.

Mitt mål när jag gick in i styrelsen som ordförande för 1,5 år sedan var att avståndet mellan förbund och klubbar skulle minska. Att vi tillsammans skulle ta ut riktningen framåt. Jag vill tro att vi har börjat närma oss det, åtminstone kändes det så under konferensen. Jag har dock beslutat att till nästa års riksstämma lämna över stafettpinnen till en ny ordförande. Mitt jobb och mitt eget företag tar mer och mer tid i anspråk och jag känner att jag helt enkelt inte hinner engagera mig på det sätt som uppgiften förtjänar, för att SFF ska fortsätta framåt. Är du intresserad av att engagera dig i förbundet eller vet du någon annan som skulle vara intresserad, kontakta valberedningen!

Nu står julen för dörren och jag önskar alla en riktigt God Jul och ett Gott Nytt År!

Sebastian Croon
Ordförande

Försäljning av SFF profilkläder

Vill du ge dig själv eller en vän en försenad julklapp? Varför inte inleda nästa säsong med en snygg funktionströja med Svenska Fallskärmsförbundets logga, perfekt under overallen till sommaren eller under vinterns tunnelflygning. Mössan i snygg och komfortabel modell är lika perfekt under vintern som under de inledande kalla vardagarna när hoppningen drar igång.

Profiltröja

Tröja
200:-
inkl porto

En prisvärd rundhalsad, interlockstickad funktionströja i 100 % polyester. Plagget är infärgat med en metod som påverkar miljön mindre och ger bättre färgbeständighet. Oeko-tex certifierad.

Märke: Printer Red flag Active wear

Färg: Marinblå

Tryck: SFF logga på höger ärm och vänster bröst

Storlekar: Dam XS-XXXL, Herr XS-5XL

Profilmössa

Märke: New Wave Clique Saco

Beskrivning: Modern mössa i dubbel single jersey.

Färger: Marinblå, royalblå, mörkgrå, röd, vit, rosa, grön

Tryck: SFF logga mitt fram

Storlek: En storlek

Mössa
150:-
inkl porto

Keps
150:-
inkl porto

Profilkeps

Märke: Clique, Texas cap

Beskrivning: Twillkeps i 100% bomull med kardborrejustering baktill

Färg: Marinblå

Tryck: SFF logga i gult mitt fram

Storlek: En storlek

Profilbuff

Märke: Beechfield, "Morf"

Beskrivning: Sömlöst, skönt material som andas

Färg: Marinblå

Tryck: SFF logga i gult

Storlek: En storlek

Buff
100:-
inkl porto

Beställning, betalning och leverans

Beställ: Mejla till info@sff.se.

-Uppge namn, adress, artikel, färg och storlek

Betalning: Swisha till 123 319 9353 - Uppge namn, artikel

Leverans: Din beställning hanteras och postas inom två veckor om den finns i lager. I annat fall blir du meddelad om längre leveranstid. Leverans sker via post.

Förbundskonferensen – Året som gått

Text och foto: Penny Robertson-Pearce

Två år har gått sedan alla var samlade på fysisk konferens på Järva Krog i Stockholm. Det var både gamla ansikten som deltagit i många år och en hel del nya. Helgen inleddes med en stämningfull tyst minut för Örebro Fallskärmklubb och de som förolyckades i flygolyckan den 8 juli. Jesper Bergstrand från Örebroklubben sammanfattade inför den samlade gruppen att ÖFK inte gett upp, utan tvärtom ser framåt och har planer för kommande år. Samtidigt passade han på att tacka för det enorma stöd som både han och klubben fått efter olyckan.

Den årliga klubbkollen

Stockholms Fallskärmklubb

Ett bra år med över 25 000 hopp trots dåligt väder i slutet av säsongen. 62 egna elever och många gästande elever som hoppat i Gryttjom under säsongen. Troligtvis anledningen till att målet för antal tandemhopp inte uppfylldes. Två nya anställda för säsongen med mycket energi och kreativa idéer. Det har varit en del grupperingar i klubben vilket det lätt blir när det är många medlemmar. Det har stundtals påverkat stämningen. Man har sett ett behov av ett värdegrundsarbete eftersom det förekommit några incidenter där tjejer känt sig obekväma. Det pågår förhandlingar kring markköp av klubben, inget som är klart i nuläget. Big Way-veckan med två flygplan på plats regnade tyvärr bort. Planen är ett nytt försök nästa år igen. "Makkara" har åter varit bemannad vilket uppskattats.

Fallskärmklubben Aros

Ett av de bästa åren gällande antal hopp. Hade vädret under sensommaren varit

bättre hade det sannolikt blivit klubbrekord. Även på tandemsidan har det gått mycket bra. Tillväxten är bra och flygplanet som man hyr på ett treårskontrakt fungerar mycket bra för den verksamhet som klubben har. Planen är att förnya kontraktet efter nästa säsong. En utmaning har varit bristen på hoppleddare eftersom klubben haft 100 hoppdagar planerade under säsongen. Det har varit god stämning i klubben och stor del av styrelsen byttes ut inför året och det var positivt att få in lite nytt folk. Utmaningen med den nya vattenparken som är anlagd precis bredvid landningsfältet har hittills inte orsakat så stora problem som man befارade.

Fallskärmklubben Syd

Ett rekordår på flera sätt. 145 medlemmar, har passerat 10 000 hopp och en medlem har ensam gjort 541 hopp i år. Även haft maxantal elever under året och det har varit positiv och bra stämning på alla sätt. Den största utmaningen är att få medlemmar att engagera sig ideellt. De flesta vill hellre "köpa sig fria". Det är ett problem eftersom man saknar återväxt till de tunga posterna som ordförande, kassör och chefsinstruktör. Få personer drar ett stort lass, särskilt när klubben nu är i expansiv fas. Gott om instruktörer men brist på kursledare. Saknar att medlemmarna stannar kvar och umgås efter hoppningens slut, kanske för att det är långt mellan klubbstuga och hangar.

Fallskärmklubben Cirrus Göteborg

Inledde året med fortsatt stränga covid-regler i planet. Fler antal hopp än i fjol men fortfarande färre än normalt, mycket beroende på att lägerveckor i Näsinge uteblivit. Nästa år kommer lägren i gång igen. Bästa elevåret på flera år. 20 nya A-certare. En del gjorde klart sina hopp i Västerås när flygplanet behövde repareras och stod på backen en månad. Det största problemet är instruktörsbrist, framför allt på tandemsidan där en förnyring skulle behövas. En del problem med återväxt och lämpliga kandidater. Eftersom det sedan länge rått

restriktioner i Vårgårda har man under året ibland flyttat sin verksamhet till Skövde och såklart Näsinge. När nu Skövde flygplats kommer att läggas ner nästa år så uteblir den möjligheten tyvärr. Inom klubben blev det en splittring 2020 som skapade sämre stämning och några medlemmar valde att förnya i andra klubbar i år, därav medlemstapp.

Skånes Fallskärmklubb

Haft ett större tapp av gamla hoppare som valde att sluta efter olyckan men intresset för att gå kurs har varit stort och klubben har haft många nya elever. Trots olyckan som medförde att SFK står utan flygplan har stämningen varit mycket god på klubben. En riktigt bra sammanhållning och man tar hand om varandra. Tack vare stöd från flera andra klubbar, som bistått med att låna ut flygplan, har man kunnat fortsätta verksamheten i begränsad omfattning säsongen ut. Tyvärr fick man ändå avboka många tandemhopp som är en viktig del i verksamheten. Just nu pågår en viss omstrukturering i klubben i samband med att man planerar att köpa ett nytt och större flygplan, troligtvis en Caravan, till nästa år. För att ha möjlighet att få i gång en större verksamhet kommer två personer på konsultuppdrag, stå för den för den operativa delen. Alla medlemmar är väldigt engagerade och motiverade inför nästa år.

Smålands Fallskärmklubb

Läget bättre än på länge. Trots att säsongen kom i gång sent på grund av pilotbrist på våren och att hoppveckan blåste bort, har klubben haft positiv stämning med nya, aktiva och engagerade elever. Det finns gott om AFF-instruktörer och samarbetet med Linköping gällande flygplansfrågor är mycket gott eftersom man använder samma flygplanstyp. Även gott samarbete med Halmstadsklubben. Motorn har 200 flygtimmar kvar, vilket innebär att den räcker en säsong till, därefter måste den bytas. Flygplansbolaget har det fortsatt kämpigt ekonomiskt.

Fallskärmklubben Dala

God stämning i klubben men återväxten går trögt. Inte haft så många nya elever som man önskat, trots det har man gjort ganska många hopp. En enda tandempilot, som i stort sett gjort alla 200 hopp. Styrelsen är stabil och gör ett bra jobb. Det är fortfarande lite kämpigt ekonomiskt.

Östersunds Fallskärmklubb

Färre medlemmar och betydligt mindre hoppning än tidigare. En elevkurs är

Ordförande Sebastian Croon tände nio ljus för att hedra de omkomna i flygolyckan, som inledning till den tysta minuten.

planerad 2022. Eventuellt deltagande på HL- och HM-kursen, eftersom nya instruktörer behövs.

Söderhamns Fallskärmsklubb

Det är ett generationsskifte i klubben och under året har man haft färre elever på grund av dålig struktur, vilket gett en sämre återväxt. Planen inför kommande år är att utbilda åtminstone tio elever. Klubben gör en del uppvisningar, framför allt för att synas och försöka rekrytera nya elever som annars går trögt lokalt. Endast en tandem-pilot gör det svårt att ha större tandem-verksamhet, men en ny kandidat kommer förhoppningsvis bli klar nästa år. Ekonomin har varit lite ansträngd i klubben men det ser ljusare ut.

Fallskärm Gefle CREW Club

Har ingen egen verksamhet och de medlemmar klubben har är tävlande. Fem av dessa deltog på SM. Det händer att hoppare kontaktar FGCC för medlemskap, mest för att slippa arbetsdagar i den egna klubben. Dessa har blivit nekade. Klubben har anordnat kalottformationsläger (CRW) i Aros och Nyköping, som har varit uppskattade. Nästa år planeras ett precisions- och CRW-läger under Kristihimmelfärd i Gryttjom.

Halmstads Fallskärmsklubb

Klubben har haft bortfall i styrelsen och de som är kvar är få och får jobba hårt. I år har det anordnats ett midsommarevenemang och en hoppvecka. Fyra elever har gått kurs varav två blev helt klara. Jämfört med de senaste åren har eleverna kunnat hoppa på hemmafältet igen. Och tack vare samarbete med Smålandsklubben har man fått hjälp med flygplan och instruktörer. Halmstad satsar på att försöka en säsong till trots utmaningarna och det är framför allt hoppveckor som är aktuellt.

Sundsvalls Fallskärmsklubb

Inget eget flygplan den här säsongen heller men mycket gott samarbete med UFK i den frågan. Alla årets hopp gjordes under klubbens "Bänkås Family Week" som varade i en och en halv vecka. Klubben har gott om instruktörer och planerar för åtta till tio elever 2022. Hoppas på nystart nästa år med större samarbete mellan Norrlands-klubbarna.

Umeå Fallskärmsklubb

Införskaffandet av nytt flygplan i början på året visade sig bli ett problem ekonomiskt. Planet har varit större än vad verksamheten behöver. Nu säljer man planet och satsar på att införskaffa ett mindre. Färre hopp och medlemstapp gör att verksamheten blivit mindre. Gott om instruktörer även om en av klubbens verkliga eldsjälar på den fronten avslutar sin hoppkarriär. Det är god anda i klubben och målet inför nästa år är att få in fler elever. UFK ser fram emot mer samar-

bete mellan klubbarna i norr, vilket skulle vara positivt för alla.

Fallskärmsklubben OVER

Ingen egen verksamhet. Gjort ett uppvisningshopp under året. Syftet med klubben initialt var att skapa roliga event, boogien i samarbete med andra klubbar och dessa planer finns kvar inför nästa år.

Nyköpings Fallskärmsklubb

Säsongen startade sent, 1 juli, på grund av flygplansproblem. Midsommarhoppning anordnades ändå tillsammans med Stockholms Fallskärmsklubb och deras Twin Otter. En vecka åkte flygplanet till Gotland där GOF kunde genomföra en hoppvecka med stöd av NYFK. Två elevkurser på våren kunde inte hoppa på hemmaplan men har gästade andra klubbar för att göra elevhopp. Dennis Karlsson representerade NYFK i egenskap av blivande CI för nästa säsong. Liksom en del andra klubbar brottas man med frågan om flygplan som ska motsvara den verksamhet man har. Ibland är det svårt att få fart på verksamheten när det är få hoppare på plats. Klubben har även behov av fler instruktörer, det råder brist på hoppleddare och tandeminstruktörer. Det är ett tufft ekonomiskt läge i klubben, men positivt är att Skavsta flygplats är positiva till hoppverksamhet och vill ha mer!

Örebro Fallskärmsklubb

Före flygolyckan inledde ÖFK med en bra start på säsongen, trots att man sent fick besked om utebliven förlängning av avtalet med det större flygplanet som de hade i föl. Några andra flygplan har lånats in under säsongen förutom det egna mindre flygplanet "Kryss-Berra", som nu är till försäljning. Efter olyckan har stämningen och sammanhållningen förstärkts ytterligare och man ser framåt och hoppas på att finna en lösning för verksamheten nästa år och den främsta utmaningen är flygplansfrågan. En diskussion pågår med Nyköping om att eventuellt dela flygplan. Förhoppningen är att upprepa initiativet från 2020 med att åka utomlands med en elevkull. I olyckan förlorade klubben viktiga nyckelpersoner i klubben och har nu fått ekonomiskt stöd genom SISU för att utbilda nya instruktörer under 2022.

Linköpings Fallskärmsklubb

LFK fick en sen hoppstart på grund av brist på piloter och det har bidragit till ett sämre år, med färre hopp än vanligt. Dessutom avbröt man säsongen tidigare på grund av att man nästan uppnått maximalt antal flygtimmar på flygplanet. Motorbyte planeras under 2022. Det anordnades två hoppveckor efter säsongstarten som var bra, trots lite sämre uppslutning av de egna medlemmarna. Tack vare tandem gick lifterna upp. Klubben har ett generationsskifte där många äldre hoppare, med

instruktörsbehörigheter, har slutat. Det är få personer som engagerar sig i klubben och som driver verksamheten och dessa blir tyvärr utbrända. En av två elevkurser fick ställas in, så tillväxten blev också sämre än normalt. Riktigt positivt är att klubben äntligen fått egna toaletter och planerar att ordna fler faciliteter nästa år.

Gotlands Fallskärmsklubb

Har haft samarbete med NYFK och en hoppvecka anordnades på Gotland. Det var stor tillströmning och det gjordes 475 hopp, vilket var positivt. Klubben har haft åtta elever under året som genomförde sina elevhopp i Gryttjom. Det är engagerade, nya medlemmar som vill kliva in i styrelsearbete och liknande. I nuläget finns fortfarande ingen plan att skaffa eget flygplan, utan fortsätta samarbete med andra klubbar. Men medlemsantalet växer och hälften är bofasta på ön. Med de nya medlemmarnas engagemang är det kanske inte helt omöjligt att det blir ett nytt flygplan i framtiden.

Ordförandekonferensen

Förutom klubbberättelserna och arbetet i grupper där klubbarna fick chans att utbyta erfarenheter så fanns en del andra viktiga punkter på agendan.

Ekonomi i SFF

Prognosen för 2021 vid årets slut är att det ekonomiska resultatet landar på + 600 000 kronor. Detta överskott, i förhållande till årets budget, är främst förknippat med ett lägre deltagande på VM i Ryssland i somras. Tävlingsbudgeten fick därmed ett överskott på en halv miljon kronor. Å andra sidan har SFF haft andra kostnader som initialt inte fanns med i budgeten, som kostnader för krishantering efter flygolyckan och kostnader för framtagandet av nya SkyNet 3.0. En utgift som eventuellt tillkommer redan i år är möjligheten att köpa rättigheter och lager för boken, Hoppa Fallskärm, som är vårt viktigaste utbildningsmaterial inom SFF. Om den överenskommelsen blir klar före årsskiftet, kommer det positiva resultatet bli lägre. På intäktssidan blev det ett plus-resultat eftersom antalet förnyade medlemmar översteg budgeten med 60 personer.

Värdegrundsarbete

En fråga som kommer upp mer och mer är vikten av ett värdegrundsarbete i klubbarna. Förbundets värdegrund är publicerad på hemsidan www.sff.se >Förbundet>-Svenska Fallskärmsförbundets värdegrund. Med tanke på att antalet tjejer i sporten minskat, kan det finnas anledningar som har med just detta att göra. Fallskärmsklubben Aros gjorde ett grundligt värdegrunds-

arbete för fem år sedan, där man tog fram en folder med hjälp av SISU, som de erbjöd att dela med sig av till andra klubbar för att hjälpa dem på traven.

Lustgas, alkohol, droger

Frågan om lustgas aktualiserades i somras när SF anordnade eventet "Burning Clouds". Arrangörerna ställde frågan till klubbstyrelsen om det var okej att erbjuda lustgas. De fick naturligtvis svaret nej eftersom lustgas både kan vara mycket skadligt, och även är ett berusningsmedel som inte är förenligt med vår verksamhet. Inom samma ram faller naturligtvis droger av olika slag och alkohol i för stora mängder. Ett förslag som några klubbar redan börjat med är att göra fler alkoholtester i samband med hoppstart och såklart fortsätta det antidrogarbete som redan finns.

Svensk Fallskärmsport

En sammanfattning presenterades av samarbetet med V-Tab i Falkenberg, som inleddes för snart två år sedan. Det var efter ett beslut från Riksstämman 2020 som det nya samarbetet inleddes, och har nu utvärderats. Det har publicerats nio nummer och den största aspekten är att kostnaderna reducerats med nästan 300 000 per år. Samarbetet med V-Tab har varit gott och de har varit lyhörda och flexibla gällande redaktionens önskemål om utformning och layout. Att tidningen levererats till medlemmarna på utsatt tid har varit mycket uppskattat, samt att den numera är i fullfärg. Kontakt med annonsörer och adressregis-

ter för distribuering med mera har lagts på kansliet. Utöver det har det nya upplägget gett chefredaktören något ökad arbetsbelastning. Vissa annonsörer har legat lågt på grund av covid och man hoppas att de återkommer inför 2022. Redaktionen lät meddela att man tacksamt tar emot tips och konstruktiva förslag på innehåll och utformning.

Försäkring

Stefan Nilsson, kassör i SFF, presenterade en offert som förbundet fått från vår försäkringsmäklare. Det var ett erbjudande från försäkringsbolaget, AGS försäkring, om att inkludera även tiden i flygplanet i den försäkring som vi har. Detta innebär en merkostnad på cirka 130 kronor per person. Med tanke på att Riksstämman beslutade om sänkning av förbundsavgiften från och med 2022 kan det i så fall innebära att man behöver höja avgiften igen, från 2023. Flygplansbolagen eller klubbarna som äger sina flygplan, har en särskild försäkring som går in och ersätter vid olycka med flygplan, men detta skulle vara ytterligare ett komplement. Konferensen hade möjlighet att ta ställning till utökningen, men man kom inte fram till något konkret. SFF har fram till årsskiftet på sig att lämna besked till försäkringsmäklaren. Det som däremot kom på tal var försäkringens innehåll. Som tidigare är det i första hand en ansvarsförsäkring, men även en olycksfallsförsäkring som gäller vid hoppning i Sverige och utomlands. Eftersom det är en gruppförsäkring kan den aldrig jämföras med en privat olycksfallsförsäkring som ofta är mer heltäckande och erbjuder högre belopp. Att vi ska fortsätta ha försäkring för alla våra medlemmar är de flesta överens om. Men det är viktigt att förmedla till nya elever exempelvis, att det är lämpligt att utöver SFF:s försäkring även teckna en egen privat. I nummer 1, 2021 av Svensk Fallskärmsport som du finner på hemsidan www.sff.se >Nyheter & Tidningsarkiv>Tidningsarkiv, finns mer information om försäkring.

Tävlingsverksamhetens betydelse för hoppssverige

Ulf Liljenbäck, landslagshoppare i FS4 laget Echochamber, deltog på konferensen via länk under söndag förmiddag. Budskapet var tydligt och enkelt. Det är viktigt att vi har tävlingsverksamhet i Sverige. Det ger oss en mer självklar plats i luftrummet, det ger marknadsföring utåt, men framför allt driver det hoppning i många klubbar. Ulf presenterade siffror från året som gått där landslagshopparna i olika grenar tillsammans under året gjort 3082 hopp. Enbart i Stockholms Fallskärmsklubb utgjordes 14,5 procent av den totala hoppvolymen av träningshopp för tävling. Endast fyra klubbar gör fler hopp än dessa drygt 3000 hopp. Totalt är det 5,6 procent av alla hopp som

görs i Sverige. Detta är en viktig aspekt som kanske inte alla tänkt på, men vissa hoppveckor har drivits enbart tack vare dessa hopp. Det skapar även möjlighet för andra hoppare att hoppa mer. Dessutom sker en kunskapsöverföring till den nya generationens hoppare när erfarna är på plats och kan dela med sig. Det är främjande för hoppvolym, ökad kunskap och motivation samt ökad hoppglädje att genomföra mer klubbtävlingar som på sikt kommer att leda till att fler vill tävla på till exempel SM. Det beslutades att genomföra ett videomöte med TK och tävlingsansvariga i klubbarna preliminärt i januari. Våra landslagshoppare är goda förebilder och hjälper ofta till med att coacha på olika läger. För att underlätta för dem att engagera sig är det bra om läger och liknande kan koordineras av någon ute i klubbarna. Självklart behöver inte heller de allra bästa vara de som coachar de minst erfarna. Det finns massor med kompetens i klubbarna som också kan bidra.

CI-konferensen

Även för chefsinstruktörerna stod ett gediget program på agendan. Efter klubbgenomgång presenterade Sven Mörberg skadestatistiken för året och tillsammans med Jesper Bergstrand redogjorde de för en sammanfattning av olyckan i Örebro.

Fortbildning med Ola Jameson

Ola, som har en lång bakgrund som hoppare och som var riksinstruktör mellan år 2000 och 2006, har också jobbat som psykolog i många år. SFF har en hel del samarbete med Ola på förbundsкурser, och i särskilda medlemsärenden. På lördagseftermiddagen var han inbjuden för att hålla fortbildning för chefsinstruktörerna i ledarskap, verktyg för att kommunicera med en människa i affekt, konfliktlösning samt gränssättande samtal. Det var ett mycket uppskattat och nyttigt pass, där teori varvades med praktiska övningar.

Information från RI, USK och materielkommittén (MK)

Punkter som Sven gick igenom i korta drag:

- Genomgång av slutrapporten för olyckan i Umeå. Under året har det genererat i olika utbildningar. Bland annat en ny pilotutbildning och avrostningsrutin. Ett pilotmöte har även genomförts. Vidare har man utbildat liftchefer och haft vikt- och balansgenomgång på förbundsкурser och Safety Day 2021.
- På hösten genomfördes AFF steg 1 på olika platser, vilket innebär både teori samt praktiska hopp för att ge kandidaterna en idé om vilka krav som ställs på de egna färdigheterna. Uppslutningen var kanske inte så stor som man hoppats på, men enligt nya

SM planeringen

2022	
Frifallsgrenar och Wingsuit	FKCG
Kalottgrenar	SF
Tiomanna speedformation	SFK
2023	
Frifallsgrenar, Wingsuit, Precision, CF	SFK
Canopy Piloting	SF
Tiomanna speedformation	FKCG
2024	
Frifallsgrenar, Wingsuit, Precision, CF	FKA
Canopy Piloting	SF
Tiomanna speedformation	SF

Sven Mörtberg och deltagare på årets CI-konferens.

utbildningsplanen för AFF-instruktörer återstår nu ren färdighetsträning i vindtunneln samt examineringen nästa vår.

- SBF:en är under ständig uppdatering och om man hittar frågetecken, otydliga formuleringar eller regler som inte känns aktuella kan man kontakta USK.

- MK påminner om de nyheter som trätt i kraft i år gällande längre livslängd på rigg och reserv samt ändring av regler gällande AAD och serviceintervaller. På hemsidan finns alltid aktuell information om tygodkännande av materiel, och varningar. www.sff.se > Fakta för hoppare > Materielhandboken.

- MK har även förslag på en ny packutbildning som ska delas upp i två steg. På steg 1 blir man godkänd för att packa sin egen fallskärm utan kontroller, och steg 2 motsvarar den tidigare packutbildningen med mer ingående materielkunskap som ger packcertifikat med behörighet att kontrollera även andras packningar. Planen är att implementera detta under nästa säsong.

Safety Day 2022

Sven presenterade ämnen som kommer att ingå i agendan för Safety Day nästa år. Det är bland annat en repetition av vikt- och balans, konsekvenser efter olyckorna i UFK och Örebro samt No Blame Culture. USK kommer under vintern analysera de incidentrapporter som kommit in under året för att föreslå ytterligare punkter. Många av händelseregistreringarna visar på bristande kunskap och förståelse för utrustningen genom en hel del packrelaterade incidenter, så troligt är att en av programpunkterna kommer att bli materielkunskap.

Uppvisning

Det har alltid funnits ett krav enligt bestämmelserna att en uppvisningsledare måste finnas vid varje uppvisning, och även på ett inhopp som är på en plats där det kan finnas folksamlingar eller bebyggelse. Det är många som missar det så det är viktigt att ta del av vad som gäller. Det går att läsa mer på www.sff.se > Fakta för hoppare > Uppvisningshoppning och uppvisningsledare. Här kan man även ansöka om behörighetsbevis hos Transportstyrelsen.

Urvalstest för blivande tandeminstruktörer
Ola Jameson förklarade i stora drag hur urvalstestet går till och hur chefsinstruk-

Ola Jameson höll en uppskattad och nyttig fortbildning för chefsinstruktörerna.

törerna på hemmaplan kan göra en förintervju för att bilda sig en uppfattning om tilltänkt kandidat kommer att ha förutsättningar att klara testet. Det är tråkigt för alla berörda, när någon inte godkänns för vidare utbildning som tandeminstruktör, vilket kan undvikas på detta sätt. De egenskaper som Ola och Sven vill se hos kandidaten är mognad som människa och som hoppare. En annan bra egenskap är ödmjukhet och förmåga att reflektera kring sig själv samt att ha en realistisk riskbedömningsförmåga. Den bedömningen görs genom en intervju. Efter det följer två psykologiska tester som ska bedöma kandidats förmåga när det gäller att vara beslutsfattande, samt logisk slutledningsförmåga under extrem tidspress. Testerna är framtagna av trafiksäkerhetsverket och flygvapnet och har använts framgångsrikt av SFF i många år.

Positiv stämning och kära återseenden

Det rädde en mycket god och kreativ stämning hela helgen och på lördagskvällen, vid den gemensamma middagen, hördes livliga diskussioner och mycket skratt. Alla fick med sig en portion ny energi när de lämnade konferensen och alla var överens om att det var kul att träffas live igen.

Grupparbete med klubbordföranden. Fr. v. högst upp i bild: Johanna Nihlén och Hugo Liljeström. Fr. v. nederst i bild: Amos Hedberg och Felix Sjödin. Foto: Anna Oscarson

Året i siffror

Äntligen lite positiva siffror! Jämfört med förra året som på många sätt påverkades av covid-19 i vårt samhälle har glädjande nog många siffror i statistiken äntligen vänt uppåt. Med några få undantag har 2021 varit ett bra år rent statistiskt sett. Nu återstår att jobba vidare i förbund och klubbar så att sifvertrenden fortsätter att stiga.

Fjölårets medlemsantal på 1224 var ett rejält bottenapp. Sannolikt den lägsta medlemssiffran på många år inom SFF. Men nu verkar det som att trenden börjar vända uppåt. I år förnyades 1309 medlemmar och det innebär en ökning med 85 personer. Tilläggas bör att tyvärr finns inte längre åtta av dessa medlemmar med oss, sedan flygolyckan i Örebro i somras.

Att antalet medlemmar ökat jämfört med i fjol är kanske inte lika anmärkningsvärt som att vi nästan tangerar antalet medlemmar 2019 som då var 1333. Ökningen hänger antagligen ihop med att det varit fler nyregistrerade medlemmar, till exempel elever; än det varit sedan 2017. De flesta klubbarna har ökat i antal utom våra två nordligaste klubbar i Umeå och Östersund, som står för det största medlemstappet i år. En annan negativ siffra som behöver lyftas fram är att andelen kvinnor i sporten sjunkit till 20 procent mot tidigare 25. Detta kan kanske vara en av flera viktiga medlemsfrågor att se över till nästa säsong. Hur ska klubbarna rekrytera fler tjejer till sporten?

75 239 hopp

Drygt 75 000 hopp gjordes alltså fram till sista oktober i år, några få klubbar har hoppat ända fram till årsskiftet, och dessa siffror är inte medräknade här. En ökning med drygt 11 500 hopp mot i fjol. Detta trots att stora delar av Sverige haft sämre hoppvädret mot slutet av säsongen. Det som är anmärkningsvärt är att de fyra största klubbarna, Stockholms FSK, FK Aros, FSK SYD och FSK Cirrus Göteborg står för hela 77 procent av den totala hoppvolymen. Övriga elva klubbar som haft verksamhet under 2021 står för resterande 23 procent. Gällande tandemhopp gjordes bara marginellt fler jämfört med förra året, då man upplevde ett litet uppsving till följd av covid-19 när färre reste utomlands och istället sökte spänning och äventyr på hemmaplan. Det man kan notera är dock att jämfört med de fyra bästa åren för tandemhoppningen i Sverige mellan 2013 - 2016, när det gjordes

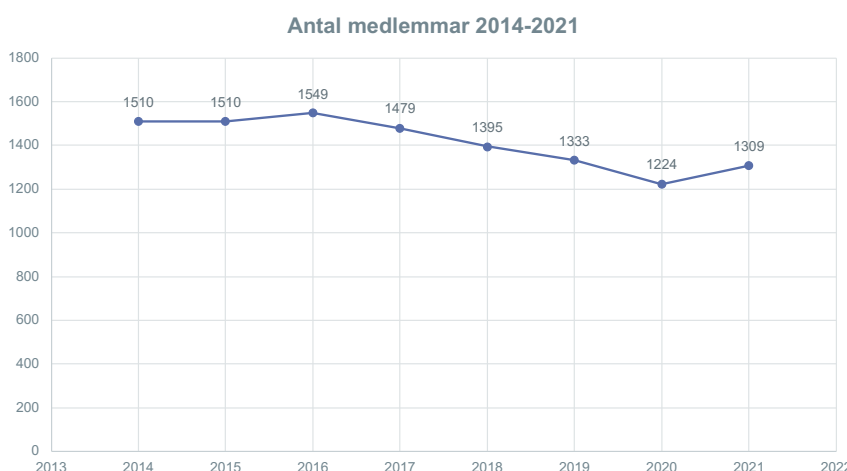
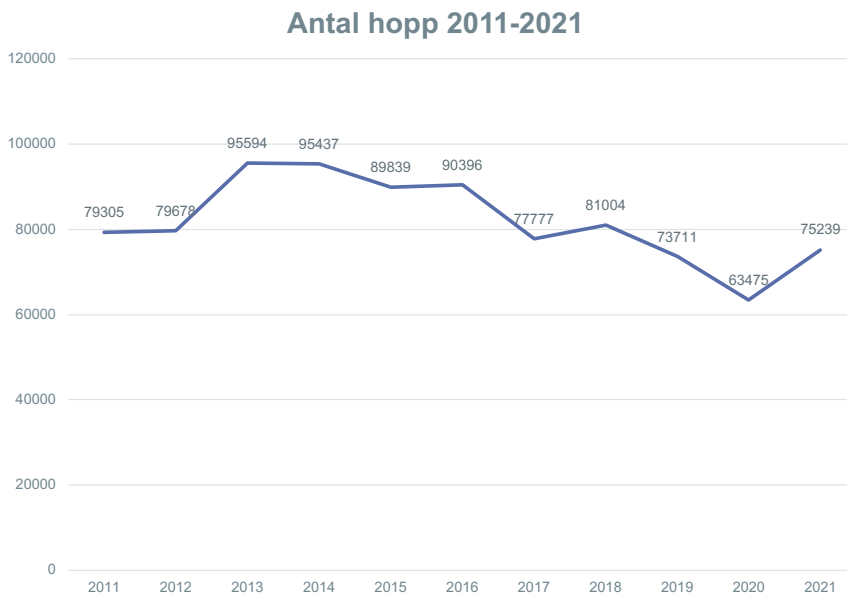
i snitt 9339 tandemexitar, har det under de senaste fyra åren bara snittat på 6682 hopp med tandempassagerare. Under de senaste tio åren har i alla fall 86 594 tandemhopp gjorts där de allra flesta haft en oförglömlig upplevelse upp i det blå.

Elever och elevhoppning

Om man räknar att de allra flesta nyregistreringar är nya elever som tillkommer varje år har 265 nya elever påbörjat sin utbildning under 2021. Detta utgör 20 procent av det totala medlemsantalet. Eleverna står för fyra procent av all hoppning som görs i Sverige, det vill säga 2765 hopp. Schablonmässigt räknat, där man bortser från vilken utbildning man genomfört samt om eleven blivit färdig med sin utbildning eller ej, innebär det i snitt tio hopp per nyregistrerad. Den största utmaningen för klubbarna förutom att få eleverna klara och bli A-certsinnehavare, är sedan att följa upp dem och få dem att stanna i klubben och förnya den kommande säsongen till att börja med. Handen på hjärtat, gör vi allt vi förmår för att ta hand om våra nya A-certare? Vi måste hjälpas åt att få in dem i gemenskapen och se till att de tillsammans med de mer erfarna får kvalitativ hoppning. I en liten klubb är det direkt avgörande för klubbens överlevnad, men även i större klubbar, där nya hoppare lätt blir osynliga, är det ju framtida hoppkompisar och nyckelpersoner i klubbarna vi kan gå miste om.

Olycksstatistiken

Baserat på de 95 fallskärmsrapporter som kommit in under året består 75 av dessa av reservdrag. Av dessa är åtta i samband med tandemhoppning. Under 2020 rapporterades 61 reservdrag och ökningen står sannolikt i paritet med det utökade antal hopp som gjorts i år. Rent statistiskt sett drar en normalhoppare reserven var 1003:e hopp och för tandem gäller ett reservdrag var 815:e hopp. 27 skador, varav 20 lindriga,

har redovisats i rapporterna, mot 25 förra året. Statistiskt innebär det en skada vart 2787:e hopp. En mer detaljerad och utförlig skadestatistik är svårt att redovisa eftersom rapporteringen tyvärr är alldeles för bristfällig. Många rapporter och händelseregistreringar skrivs aldrig.

Hoppstatistik alla klubbar 2021									
Klubb	Normalhopp	Tandem+pax	Video	Tävling	Uppvisning	AFF G+U	SFU G+U	Konv G+U	Summa:
FHS	1606	364	142	0	0	0	103	0	2215
FKA	10160	3920	1216	66	11	308	0	0	15681
FKCG	4525	1800	242	0	0	0	412	0	6979
FKD	2813	398	111	0	0	0	0	284	3606
GOF	242	160	45	0	0	28	0	0	475
HFSK	163	4	0	0	0	0	20	0	187
LFK	1379	404	150	0	0	0	121	0	2054
NYFK	830	206	75	0	0	14	42	0	1167
SF	21325	2492	510	291	0	649	0	0	25267
SFK	2375	654	194	0	0	211	0	0	3434
SUFK	370	134	39	0	0	0	3	4	550
SYD	7556	1678	350	0	0	323	0	0	9907
SÖFK	762	126	45	0	0	0	0	55	988
UFK	592	302	22	0	0	0	95	0	1011
ÖFK	1047	322	62	0	0	46	23	0	1500
ÖFSK	112	70	12	0	0	0	24	0	218
Summa:	55857	13034	3215	357	11	1579	843	343	75239

Antal medlemmar i klubbarna 2016-2021						
Klubb	2016	2017	2018	2019	2020	2021
FGCC	15	11	12	12	6	6
FHS	38	43	37	41	41	47
FKA	184	182	150	139	146	169
FKCG	177	174	187	176	135	135
FKD	64	65	54	54	49	60
GOF	26	19	15	10	18	24
HFSK	23	17	17	17	11	13
LFK	82	79	74	74	69	65
NYFK	36	35	35	35	35	37
OVER	0	0	0	0	2	4
SF	365	348	335	320	291	324
SFF	59	40	60	52	36	31
SFK	127	119	101	92	85	91
SUFK	26	28	25	22	17	19
SYD	128	119	119	111	122	145
SÖFK	34	33	24	23	23	24
UFK	55	55	43	48	48	36
VFK	6	9	10	9	7	0
ÖFK	64	69	60	66	54	63
ÖFSK	36	31	34	29	27	17
	1545	1476	1392	1333	1224	1309

Fyra Frågor

Text: Penny Robertson-Pearce

1. Vad tycker du var den viktigaste frågan/ bästa punkten under helgens konferens?
2. Om du fick välja, vilken fråga skulle SFF fokusera på 2022?
3. Har du knutit några nya, värdefulla kontakter under helgen?
4. Om du fick frågan om att sitta med i SFF:s styrelse, vad skulle du svara då?

I mitten på november under förbundskonferensen samlades hela hoppssverige för att diskutera året som gått och planer inför 2022. Vi ställde frågor till fyra deltagare, två från ordförandekonferensen och två från CI-konferensen.

Mattias Flybring

**Söderhamns Fallskärmsklubb,
Vice ordförande (före detta ordförande)
Favoriträtt: Älggryta med ris
Något extra jag kan, eller är bra på:**
Jag är bra på att komma ihåg citat från filmer.

Foto: privat arkiv

1. Det som alltid är en viktig, återkommande fråga är rekrytering av nya elever och medlemmar. Även uppvisningar var en bra punkt där jag fick lite bra tips om hur vi kan öka vår egen uppvisningsverksamhet.
2. Småklubbarnas överlevnad! En annan sak som på sätt och vis hänger ihop med detta är att SFF/RI ser över antagningskrav för instruktörer. Det är svårt i småklubbar att komma upp i stor hoppvolym som är krav för till exempel AFF och tandem. Samtidigt råder ju brist på instruktörer framför allt i de mindre klubbarna.
3. Har bra kontakt med många sedan tidigare. Alltid positivt såklart att även lära känna nya.
4. Nej, inte i dagsläget. Valde att kliva av ordförandeskapet i klubben efter flera år, för att få lite tid att fokusera på mitt eget framöver.

Stefan Burström

**Stockholms Fallskärmsklubb, CI
Favoriträtt: Saffranspannacotta
Något extra jag kan, eller är bra på:**
Jag har vunnit ett antal C64-programmeringar.

Foto: Nico Emanuelsson

1. Passet med Ola Jameson var klockrent. Även om jag haft en hel del kontakt och fått hjälp av Ola tidigare, så var det bra med repetition. Bra att ha de rätta verktygen vid svårare samtal.
2. SFF skulle kunna stötta med att skapa möjligheter för mer utbyte mellan klubbarna. Till exempel om en liten klubb har behov av hjälp, kunde SFF samordna och sammanföra den klubben med en annan klubb som skulle kunna hjälpa dem. Så att utbytet blir av.
3. Det är alltid positivt att träffa nya kontakter på konferensen. Den här gången var det extra många nya deltagare, och det är bra att få ett ansikte på en person från en klubb ifall man i framtiden ska ha utbyte med varandra.
4. Både Ja och Nej. Svaret Nej, framför allt för att jag hellre är en operativ person som genomför, mer än att vara den som tar fram strategierna.

Johanna Nihlén

**Fallskärmsklubben SYD, ordförande
Favoriträtt: En mustig sallad
Något extra jag kan, eller är bra på:**
Jag kan skaka på ögonen!

Foto: Penny R-P

1. Helheten gör konferensen. Jag kan inte peka på något speciellt och det var inga direkta nyheter. Men jag uppskattade uppföljningen av hur det nya samarbetet gått med Svensk Fallskärmsport de senaste två åren. Bra också att värdegrunden kom på tal och att få lite mer fakta kring tävlingsverksamhet och träningsverksamhet förknippat med tävling.
2. Samverkan mellan SFF och klubbarna och samverkan mellan klubbarna.
3. Har knutit flera nya kontakter. Alla personer man får ett ansikte på och lär känna, tar bort barriären för att enklare kontakta och samarbeta med i framtiden.
4. Ja, men inte just nu. Som ordförande i SYD är vi ännu inne i en väldigt expansiv fas som jag vill fokusera på och avsluta först.

Mårten Christensson

**Örebro Fallskärmsklubb,
blir CI från 2022.
Favoriträtt: "Gimlys" pizza
Något extra jag kan, eller är bra på:**
Extremt bra på Tetris

Foto: Penny R-P

1. Fortbildningspasset med Ola Jameson, förbundspsykolog, om hur man hanterar människor i affekt utan att hamna där själv.
2. SFF skulle behöva uppmuntra och pusha nya hoppare att engagera sig i instruktörsroller. Att göra det mer attraktivt att vara instruktör. SFF skulle även kunna hjälpa klubbar att genomföra bra HM steg 1 och HL-praktik.
3. Jättekul att träffa alla chefsinstruktörer från klubbar som jag ej haft kontakt med tidigare. Även fått ansikten på kontakter i Nyköpings Fallskärmsklubb för vidare samarbete kring flygplan.
4. Nej. Jag har fullt upp med studier, jobbar extra i tunneln och ska nu gå in i min nya roll som chefsinstruktör för ÖFK. Det skulle bli alldeles för hög arbetsbelastning för mig just nu.

PEDER NYMAN

Ålder: 53 år

Från: Åsele i Västerbottens inland

Bor i: Umeå

Jobbar som: Service Account Manager, på Bredband2 (föredetta A3)

Familj: Fru Eva, dottern Olivia 18 år, dottern Sofia 16 år, samt bonusbarnen Jonathan 31 år och Joakim 28 år

Började hoppa: 1997

Antal hopp: 2200 (varav 70 procent är instruktörshopp)

Instruktörsgader idag: AFF, T, HL, HM, KL

Andra intressen: Golf och Ishockey

Favoritbok genom tiderna: Hoppa Fallskärm, från Himmelsdyk, och SBF:en

Favoritmaträtt: Tunnpänkaka

Favoritfärg: Vit

NYFIKEN PÅ

Peder Nymman

Text: Pixine Lyckner

Han har varit fallskärmshoppare i halva sitt liv, utbildat närmare 300 elever och varit med och köpt in tre flygplan. Han har haft både ordförande- och CI-posten i hemmaklubben och varit AFF, HL, HM, KL, T och kontrollant. Därtill drog han ett väldigt tungt lass kring olyckan i Umeå 2019 och det arbete som krävdes för att återuppbygga klubben efter den tragiska händelsen. Nu, efter 25 år i sporten, har han valt att lägga riggen på hyllan. Men, som han säger själv, "Jag kommer alltid vara en fallskärmshoppare och det är helt sant som de säger, jag är Umeå Fallskärmsklubb".

Här är han, mannen med den röda Mirageriggen, som menar att 'ska man hoppa, ska man hoppa med korvar' och som i många ögon är synonym med Umeå Fallskärmsklubb: Peder Nymman.

Peder med vännen och kollegan Johan Hellström i ett magiskt solnedgångshopp då de spelade in reklamfilm för Johan Hellströms företag som de båda arbetade i. Det var även den gemensamma arbetsplatsen, A3, som de lärde känna Navid Haghjo och fick med sig honom in i hoppvärlden.

Peder med två av sina väldigt många elever. "Att få dela med sig av den ultimata frihetskänslan är det bästa jag vet!"

"Som barn drömde jag om att falla"

"Som barn drömde jag om att falla och jag blev alltid så besviken när jag vaknade upp ur drömmen, jag ville fortsätta falla, det var en så härlig känsla", berättar Peder. Drömmarna om att falla blev till drömmar om fallskärmsjägarskolan i det militära, men vid mönstringen blev han inte antagen. "Egentligen ville jag inte leva det livet, jag är ingen jägare, jag ville hoppa fallskärm, men jag visste liksom inte att det fanns något annat sätt att göra det än via militären", berättar han, och drömmen om att få falla fritt i luften förblev en dröm.

"Tornet var nervösa när vi skulle göra vår första lift någonsin på Umeå Flygplats. Vädet var inte det bästa och det blåste på gränsen till för mycket, men vi var så oerhört taggade på att få testa vårt nya fält", berättar Peder. Han var själv en av dem som stött och bedyrat att fallskärms hoppare precisionslandar på en femöring och att tornet inte hade något alls att oroa sig för. Liften går upp, en planerad låglift och HM för liften spottar. Han vänder sig till övriga hoppare på liften och frågar om det är okej att han kliver av trots att de andra skulle stanna ombord och gå ned med planet, det var inte hoppbart för dem med mindre erfarenhet. Övriga på liften missuppfattar frågan och nickar bestämt att "ja, hoppa du så hoppa vi efter!". Hoppmästaren på liften kliver därmed av på en medvindsfinal och hängande i skärm ser han till sin förskräckelse hur resten av liften en efter en glatt hoppar av och drar sina skärmar, varpå de landar kors och tvärs över hela Umeå flygplats. "Det var bara att spurta iväg efter en tårta till flygtornet och be om ursäkt och förklara att det här skulle aldrig någonsin hända igen!" skrattar Peder åt minnet.

Året är 1996, det är en varm eftermiddag i augusti och Jenny Höglind promenerar in i sportbutikerna som Peder äger. "Har ni handskar för längdskidåkning?" undrar hon. Peder ler och säger att han behöver kika på lagret och frågar om hon åker rullskidor då det är barmark och en ovanligt varm augustimånad i Umeå. "Nej, jag hoppa fallskärm", svarar Jenny. Peders dröm om fallskärms hoppning och om att falla genom luften fick plötsligt mer liv och kraft än någonsin tidigare, här stod en livs levande, ickemilitär fallskärms hoppare framför honom. Innan Jenny hinner blinka ställer Peder hundra frågor och sedan hundra till och innan Jenny hunnit lämna affären med sina nya handskar har Peder kontaktat fallskärmsklubben i Umeå och bokat in sig på kurs.

Till Peders besvikelse fanns det ingen kurs förrän säsongen därpå, vilket innebar en lång väntan. Men påsken 1997 var han på plats i Åmsele där Umeå Fallskärmsklubb hoppade på den tiden, tillsammans med Ronny Wernersson som kursledare. Peder var totalt livrädd och minns inte mycket av de första hoppen men hans upplevelse då, att behöva vänta (och gruva sig) en hel natt mellan sitt första och andra hopp och därmed bygga upp ytterligare rädsla, har påverkat honom mycket i hans egen hantering av elever. I Umeå Fallskärmsklubb, där han var ensam AFF-instruktör i flera år, låter man därför ytterst sällan elever göra sitt första hopp utan goda utsikter för att kunna göra sitt andra hopp samma dag.

Det tog Peder 54 hopp enligt den konventionella utbildningen att få sin A-licens, men våren 1999 blev han färdig fallskärms hoppare. Redan året innan hade

han blivit vald till klubbens ordförande och berättar om flytten av verksamheten från militärflygbasen i Åmsele till Umeå flygplats.

En sann historieberättare

Efter 25 år i sporten har Peder många historier. Han delar med sig av fantastiska UFK-blobbor i Gryttjom där många Umeåhoppare kunnat hoppa tillsammans, till skillnad från på hemmafältet där planet bara tar 6-8 hoppare. Han berättar om ett uppvisningshopp där fem hoppare skulle landa på invigningen av Brännbolls-VM som hålls i Umeå varje år då en hoppare landade i folkhavet, en bröt handen, två flög bort sig och Peder själv landade mitt på krysset. "Publikens jubel var så totalt, jag var den enda som liksom kom fram", säger han leende "publiken var i extas och det var en så otroligt häftig känsla!"

Men allra mest berättar han om att vara instruktör. Med värnandet i rösten delar han med sig av känslan att få följa elever från att vara helt gröna och aldrig sett en fallskärm till att bli färdigbakade fallskärms hoppare, stiga i certgrader och utvecklas som hoppare. Att Peder brinner för fallskärms hoppning är svårt att missa, med ett enormt engagemang har han bidragit till sporten och hemmaklubben under samtliga aktiva år och allra mest inom just utbildandet av nya hoppare. "Att få dela med sig av den ultimata frihetskänslan är det bästa jag vet!" säger Peder och berättar att hans favorithopp att göra med elever är hopp nummer fyra i AFF/SFU.

Alla ler när man får ögonkontakt i frifall första gången!

Hopp fyra är det hopp i både AFF och SFU där eleven för första gången har i uppdrag att svänga upp 90 grader mot sin instruktör

"Mirage-aktien kommer störtdyka", skrattar vännerna och menar att om inte Peder förespråkade riggtillverkaren Mirage så skulle det inte finnas några Mirageriggare alls i Sverige.

Foto: Privat arkiv

Den röda Miragen får en hedersplats och ska med till ålderdomshemmet i framtiden.

Foto: Privat arkiv

Peder har i alla år förespråkat riggar av Mirage så hårt att äldsta dottern, Olivia, sydde en Mirage-kudde till honom.

och se denne i ögonen. "Där ler ALLA!" säger Peder exalterat. "När folk för första gången får ögonkontakt i frifall, då ler alla om än för ett kort ögonblick och det ögonblicket är huvudanledningen till att jag hoppas fallskärm idag. Det är liksom "spetsen på spetsen inom hoppvärlden för mig!".

Efter 25 år känner han dock att han är klar, "mitt fokus har alltid varit att skola in människor i sporten. Det är en sann ära att få den tilliten, att en annan människa litar på dig och faktiskt lägger sitt liv i dina händer och hoppas av ett fullt fungerande flygplan, för att du lärt dem att göra det", säger Peder. De senaste åren har dock inte hoppglädjen funnits på samma sätt som tidigare. "Jag älskar fortfarande att utbilda nya hoppare, men min egen hoppning har stagnerat och jag har tappat lite av mitt eget syfte", förklarar han.

"Det första jag säger till nykläckta A-certare: skaffa nu en hoppkompis och sätt upp mål för din hoppning!" Att ha ett tydligt mål med sin hoppning, samt att hitta en riktigt bra hoppkompis är två viktiga ingredienser för att uppleva glädjen med fallskärms-hoppningen, anser han. Att hans elever ska uppskatta hoppningen och stanna inom sporten är viktigt för Peder och hans erfarenhet säger att utvecklas och komma

framåt som person, det gör man bäst tillsammans.

De senaste åren har tanken om att kanske faktiskt lägga hoppningen på hyllan vuxit sig större och efter årets säsong är beslutet fattat. Han lämnar stora skor efter sig och hoppas att någon tar över fanan och fortsätter driva Umeå Fallskärmsklubb framåt.

Peder var ordförande i UFK 1998-2005, mellan 2006 och 2018 var han CI med avbrott under åren 2009-2010 då han hoppade väldigt lite när familjen växte. Sedan 2013 har han även varit styrelseordförande i Skydive Umeå AB, som är Umeå-klubbens flygbolag. Under åren 2013-2015 var han ensam AFF-instruktör på hemmaklubben, vilket innebar att han var med på vartenda elevhopp på AFF-nivå under dessa år, dock med god stöttning av övriga klubbmedlemmar som såg till att det fanns en packad rigg varje gång han var redo att gå upp med nästa elev. "Det kunde bli tio instruktörshopp per dag utan att behöva packa en enda gång själv!" skrattar Peder och passar på att rikta ett stort tack till alla som hjälpte honom under den perioden.

Under åren 2002-2017 stöttade han även klubbens olika kassörer och han har således varit med om att köpa in hela tre flygplan

Foto: Privat arkiv

Peder var inte bara en viktig person på hoppfältet, han var även noga med gemenskapen utanför hoppningen. Varje år de senaste sju åren ställde han till med fest hemma på altanen för alla Umeåhoppare. Förutom att grilla, dricka öl och "parta natten lång" stod aktiviteter som att gå på stylvort och skjuta pilbåge på agendan.

FELIX SJÖDIN OM PEDER:

Peder är den människan som betydligt mest för mig när det kommer till fallskärmsshopping. Han har hjälpt mig i allt från frågor om Jesperkurvan och fallskärmsmateriel till att vara en grym medmänniska och hoppare. Han sprider trygghet och glädje. Gud så kul vi har haft i packen och för att inte tala om de grymma grillfesterna. Jag vill även tillägga hur otroligt viktig han har varit genom åren för Umeå Fallskärmsklubb. Han har verkligen gjort allt: föreningsarbete, snickerijobb, admin arbete, elevkurser med mera. Jag skulle nog våga säga att frågar du nästan vem som helst av Umeå-medlemmarna kommer dom på någon sätt att säga att Peder varit som en mentor för dom. Så viktig har han varit.

NAVID HAGHJO OM PEDER:

Peder har och kommer alltid ha en speciell plats i mitt hjärta. Utan honom hade jag nog aldrig börjat, framför allt absolut inte slutfört kursen. Jag har träffat väldigt många människor, men har nog aldrig mött en som genom att bara vara både kan inspirera, motivera och förmedla en sådan glädje på det sätt som Peder kan. Mitt liv i fallskärmsvärlden startade med en enkel fråga, "Peder, kan du berätta mer om det här med fallskärmsshopping?". Ett barn på julafton framstår nästan ledsamt jämfört med hur Peder gick igång. Han har ett sådant otroligt stort hjärta och är talesättet "delad glädje är den bästa glädjen" personifierad. Han är den som ger och sällan ber. Så som han engagerar sig och stöttar dem i hans närhet, både på och utanför fältet, är beundransvärt.

När jag började hoppa var jag jätterädd och nervös. Jag ville bara hoppa med Peder. Mitt ofrivilliga klubbrekord i flest bakåtvoltar gjorde inte saken bättre... Däremot gjorde Peder det! Finns mycket att säga om honom. Men jag över övertygad om att Umeå Fallskärmsklubb inte i närheten hade varit densamma om det inte vore för honom. Likväl som att ingen fest är en fest, utan Peder!

RONNY WERNERSSON OM PEDER:

Jag har känt honom sedan han gick en fallskärmskurs som jag höll i för cirka 25 år sedan. Han hade sina små problem som de flesta elever, men han är ju den som inte ger upp i första taget. "Det finns inga saker som är omöjliga, de tar bara lite längre tid", det är ett motto som nog gäller för honom. Hans engagemang i klubben tog snabbt fart. Detta eftersom han är en hängiven föreningsmänniska och ger 110 procent av sig själv. Ett exempel är då han presenterade ett förslag om att köpa nytt flygplan. Och då inte bara ett nytt gammalt plan utan ett helt splittrat nytt. Ingen av oss övriga medlemmar trodde det skulle vara möjligt. Han organiserade detta liksom att styra upp våra elevutbildningar. Vi fick vårt nya plan och även många nya elever. Som den sociala och omtänksamma person han är och som gärna står i centrum, så finns det nog inga hoppare som passerat genom Umeå Fallskärmsklubb som inte vet vem han är.

Ett av Peders favorithopp är en femtonmanna med nästan uteslutande UFK-hoppare i Gryttjom.

till klubben. Han blev kallad "galen" när han presenterade idén om att köpa in den stora, dyra GA8:an, som visade sig bli en dundersuccé. Efter mycket hårt arbete med finansiering och annat kunde Umeåklubben slå hopprekord tre år i rad efter inköpet av flygplanet. "MES:en" som planet kallades var älskat av många och gjorde under för klubben som växte och frodades. Men som de flesta av oss minns skedde några år senare det som bara inte får hända. År 2019 havererade flygplanet i en tragisk olycka som tog nio människors liv.

Peder som just den dagen firade sin dotters födelsedag satt i hammocken vid sommarstugan med hela släkten samlad, när det ofattbara samtalet kom. "Peder du måste komma, flygplanet har kraschat", löd det i hans telefon. Strax därefter berättade han för sin dotter, som fyllde 14 år just den dagen, att han var tvungen att åka till klubben. Hon tittade honom i ögonen och sa "Pappa, vilken tur att jag fyller år idag!", och syftade till att Peder troligtvis hade varit på klubben annars. Orden från dottern ringer fortfarande i Peders öron.

"Att bygga upp klubben igen efter olyckan har varit extremt tungt", säger Peder, som kämpade sida vid sida med vännen och kollegan Johan Hellström. Tillsammans med alla andra medlemmar i UFK jobbade man hårt för att ta sig igenom krisen som uppstod, samt återuppbyggandet av deras högt värdesatta hoppklubb. "Stödet från alla

Peder med frun Eva och döttrarna Olivia och Sofia.

människor i Umeå och från hela fallskärmsverige var fantastiskt", säger han med tacksamhet i rösten. När sedan TV-programmet Sofia's änglar kom och hjälpte till med bygget av en helt ny klubbstuga, släppte en stor tung ångestfylld sten från Peders axlar. Den gamla klubbstugan hade förvandlats från ett hus fyllt av glädje och skratt till ett stort mörkt "sorgerum" för alla medlemmar, alla före detta fallskärmshoppare och för alla anhöriga till de nio omkomna vännerna, som sökte sig ut till klubbstugan för att dela sin sorg. Den nya klubbstugan gav möjlighet att på nytt finna glädje ute på fältet.

Det sista Peder nu gör innan han lämnar livet som aktiv fallskärmshoppare är att hjälpa klubben med att sälja det relativt nyinköpta flygplanet "Mary Jane", den turbinmatade 206:an som har ersatt MES:en de senaste säsongerna. "Vi har inte riktigt organisationen för att driva ett sådant flygplan i dag", säger Peder lite besviket. Att han kommer sakna hoppvärlden är han tydlig med, men också att han faktiskt verkligen känner sig färdig med hoppningen. "Allting har en början och allting har ett slut", säger Peder, "nu har jag nått min slutpunkt."

När Peder pratar så glöder rösten, en innerlig kämpaglöd som hela tiden sätter laget framför jaget, som utan att avvika en enda gång talar för klubbens, gruppens och organisationens bästa. En sällsam laganda som sträcker sig långt utöver det vanliga. Man blir inte förvånad över att Peder är den som genom tiderna tagit hem flest 'IKAROS Awards', som är det pris Umeåklubben delar ut till 'Klubbens mest betydelsefulla person' varje årsfest. Vissa medlemmar kallar honom till och med för "Mr UFK".

Det råder ingen tvekan om att fallskärmsverige mister en sann eldsjäl när Peder lägger riggen på hyllan. Dock lovar han att då och då titta till klubben. Och trots att han säljer av de flesta av sina fallskärmsprylar, lägger han däremot bokstavligen talat den älskade röda Mirageriggen på hyllan. "Den

JOHAN HELLSTRÖM OM PEDER:

Peder... är en av de absolut finaste människorna jag känner. En genuint godhjärtad person. Otroligt duktig hoppare med en enastående förmåga att få sina elever motiverade och engagerade. Peder ser alla och har tid för alla. Jag känner ingen i fallskärmsporten som har gett så mycket av sig själv för andra som Peder har gjort. Peder var min instruktör som lärde mig dyka genom molnen igen efter ett långt uppehåll. En av de absolut bästa instruktörer jag haft, både i luften och på marken. Peder är för mig Umeå Fallskärmsklubb.

Peder i röd kalott, detta är premiärhoppet från flygplanet SE-MJP, Mary Jane, efter köpet.

vill jag kunna ta fram ur garderoben på ålderdomshemmet och visa upp som ett av de finaste minnena från mitt liv som fallskärmshoppare", ler han meningsfullt. ■

Trots 25 år i sporten hann Peder bli 50 år innan han äntligen fick flyga helikopter trots att det varit en dröm länge. Familjen gav honom en helikoptertur i 50-årspresent. Här står han, väldigt nöjd, inför avfärd.

Klubbkollen- Vad har hänt sedan sist?

Linköpings Fallskärmsklubb

Text: Linda Lundberg Foto: Kevin Östfeldt

LFK byggde sin hangar 2016. Nu har de just installerat VVS och i vinter rustas klubbstugan upp.

Sist redaktionen gjorde en klubbkoll på LFK var 2016. Då hade de precis byggt en hangar för att kunna packa inomhus, nu har de äntligen precis installerat toaletter och duschar. De har både ännu fler byggprojekt på gång och även andra storslagna planer – inte minst drar de iväg med en elevkurs till Spanien i januari!

Ända sedan LFK flyttade till Skärstads flygfält utanför Motala 2007 har de vuxit. De senaste åren ligger antalet hopp på 3000-3500 per år, med undantag för covid-året 2020.

”Vi satsar stadigt på att växa i lagom takt”, säger Jan-Erik Runge, vice ordförande i klubben. ”Vi har ett bra inflöde av elever varje år och det är vi väldigt glada för.” Han berättar att de har två eller tre kurser varje år och totalt mellan 16 och 20 elever. Det brukar till och med alltid vara kö till att få gå kurserna. ”Den stora utmaningen för en mellanstor klubb som LFK är att erbjuda alla en bra mängd hopp; att kunna behålla elever och tandem, och samtidigt få till så mycket skojhopp som möjligt emellan.”

Kickstart i Spanien

Den här utmaningen har klubben konkreta planer för att ta sig an. Planen är att fortsätta på spåret med elevkurser, men sanningen är att elever förstås tar upp en stor del av liftarna. Det här har de tänkt att lösa på genom att arrangera en större elevkurs i Spanien innan nästa säsong drar igång. Teori och tunnelträning avklaras på hemmaplan i december och sedan bär det iväg för hoppning den 3-9 januari. ”Då har vi ett gäng färdiga A-certare när säsongen drar igång. Det tror jag blir en härlig kickstart för eleverna, även om de kanske blir lite bortskämda”, skrattar Jan-Erik.

För att få fler skojhopp satsar de även att på avlasta tandem genom att avsätta en hel vecka endast för tandemhoppning i Västervik. ”Det underlättar eftersom det då inte blir lika mycket tandem resten av året, och det är uppskattat bland oss hoppare. Vi vill att man ska kunna komma ut hit och veta att man kan få fem skojhopp på en dag”, säger Jan-Erik.

Dessutom har man utökat längden på hoppdagarna under säsongen och infört hoppstart klockan nio istället för klockan tio, för att hinna med en-två lifter till och få ett luftigare tandemschema.

Toaletter och dusch gav ett ordentligt lyft

Hangaren som byggdes 2016 har sedan dess inretts med golv och skåp, samt soffor och en tv uppe på loftet, och Jan-Erik nämner Joackim Johansson och Tobias Resebo som två eldsjälar i projektet. Redan för fem år sedan låg planer på att

installera vatten och avlopp till faciliteterna på agendan, men först i år genomfördes de. ”Det blev ett jäkla lyft och vi är väldigt glada. Innan hade vi två utedass som nu har rivits, vilket känns lite vemodigt; det hade sin charm att bo ute på vischan och åka ut och bada på kvällarna. Men nu kan vi åka och bada för att vi har lust och inte för att bli rena”, säger Jan-Erik med ett skratt.

Han berättar att fler byggplaner är på gång nu till vintern. Klubbstugan som de har delat med Motala Flygklubb fram till nu ska de ta över till hundra procent, och den ska renoveras och få ett nytt kök. Här vill Jan-Erik lyfta fram ännu en eldsjäl: ”I pågående projekt med klubbstuga och bygget av VVS är Joppe De Kort en riktig klippa.” Klubbstugan i delad regi har till stor del bestått utav utbildningssalar, men nu ska de även bygga till ett vardagsrum och en bar. ”Det ser vi fram emot”, säger Jan-Erik. ■

Linköpings Fallskärmsklubb i korthet:

Antal medlemmar: Cirka 70

Tandempiloter: 6

Hoppmästare: 22

Hoppledare: 26

Kursledare: 6

Kurser per säsong: 3 x 8 deltagare

Hoppfält: Skärstad flygfält utanför Motala

Säsong: Från påsk till sista oktober

Hoppfider: Lör-sön 9-18, Tis 17-skymning

Hoppriiser: 210 kr till 4000 m, 144 kr till 1500 m

Flygplan: GAB Airvan

Sovplatser: 22

Mat: Kiosk med dryck, snacks och färdigrätter

Webbida: www.linkopingsfallskarmsklubb.se

Island visade upp sin allra vackraste sida vid hoppning över Mývatn.

Is och eld. Och fallskärmshoppning

Text: Pixine Lyckner

Rakt söder om polcirkeln, med aktiva vulkaner, varma källor, gejsrar, isberg och dramatisk natur ligger den mytomspunna och sagolika ön Island. Hit vallfärdar man för att upptäcka ett unikt landskap, uppleva termiska SPA-bad, spela in storfiler och rida islandshästar. När den norska hopparen Arne Aarhus var på vandring i Islands enastående natur insåg han att här, här borde man hoppa fallskärm.

På Island finns inte längre några aktiva hoppfält och inga hoppklubbar, så Arne bestämde sig för att arrangera en hoppresa. Tillsammans med Tommy Papatango påbörjade de det gedigna arbetet att sätta ihop en oförglömlig upplevelse för drygt 70 fallskärmshoppare från världen över. Förutom scouting av platser, hyra av flygplan, tillstånd från kommunstyrelser och bokning av hotell, bussar och catering, fick de även starta ett isländskt fallskärmsförbund med reglemente och allt vad det innebar. Inte

en helt enkel uppgift men lyckades, det gjorde de och den 5-11 september i år samlades ett muntert gäng fallskärmshoppare på ön för det stora äventyret.

Planen var att besöka och hoppa på 21 platser runtom på ön men på grund av en del logistiska problem och några dagar med dåligt väder blev det elva platser och hopparna gjorde cirka tolv hopp vardera, ett till två hopp per plats.

"Tolv lifter per dag, på tre olika platser, på Island i september. Det är lite väl optimistiskt"

Andreas Mattsson som var med på resan berättar "Planen var tre till fyra hopp per dag, det var bra arrangerat men lite väl optimistiskt räknat. Dessutom skedde en hel del oförutsedda händelser med transporter som försvann och bussar som uteblev", berättar han. Bland annat tog de andra dagen terrängbussarna upp för ett berg. All packning lastades på planet då bussarna inte hade

nog plats för både hoppare och packning. "Vi prioriterade alltid riggarna över annan packning och en dag när inte planet kunde ta sig fram på grund av dåligt väder var vi 75 personer på ett vandrarhem utan packning, mer än varsin rigg. Det var ett äventyr men allt löste sig hela tiden", säger han glatt. Andreas är oerhört nöjd med resan och har redan anmält sig till nästa, som går av stapeln under 2022.

Att resa in i en saga

Och man förstår varför. Vattenfall, glaciärer, kratersjöar, vulkaner, berg, skog, lavatäckta slätter och varma källor. Andreas återberättelse av resan låter som en saga, med en hel del komiska inslag förstås.

En av Islands mest besökta platser är Sólheimasandur, där vraket av en kraschad DC3:a ligger kvar. Där hade man inte fått tillstånd att landa så det blev en helt fantastisk bonus när det, på grund av översvämning på tilltänkt landningsplats, plötsligt gavs tillstånd att landa vid DC3:an istället. En annan omtalad plats är Reynisfjara eller Black Beach, som det kallas. En vidsträckt, svart strand där bland annat scener ur serien Game of Thrones är inspelade. Kargt vatten mot höga, släta klippor och helt svart basaltsand samt de ökända klippformationerna, Reynisdrangar, som reser sig som mörka omen rakt ur havet en bit från land.

Flygplanet var en Twin Otter som normalt gick som trafikflyg. Man hade således plockat ur sätena och tagit bort dörren och tog 19 hoppare per lift.

Att bländas av norrsken

Efter att ha landat på den svarta stranden bodde hopparna i Norðurfoss och mitt under middagen började folk tjoa, resa sig och springa ut. Andreas berättar andäktigt om det klaraste och häftigaste norrskenet han kunnat föreställa sig. Hela himlen lystes upp av klargrönt, dansande ljus. "Helt överkligt och oerhört vackert", berättar han.

Trots att platserna för hoppen blev färre än beräknat, att hoppningen uteblev vissa dagar, att väntetiden kunde bli lång och att allt inte alltid gick enligt plan var det ett väldigt glatt gäng hoppare som bussades och flögs runt Island. "Stämningen var på topp!" vittnar Andreas.

”Mitt favorithopp, eller i alla fall det vackraste hoppet, var att få flyga över glaciärerna i solnedgången. I skuggan av Hvannadalshnúkur, Islands högsta berg, flög vi över en smältvattensjö med isberg. Det var helt sagolikt. Så oerhört vackert.”

- Andreas Mattsson

Landningsplatserna varierade från små flygfält till sceniska bergsvyer och stränder, gemensamt var den röda röken som tändes för att signalera landningsplats och ge vindriktning. "Ibland var briefen 'ni kommer flyga över berget och på andra sidan landar ni, vi vet inte exakt men följ röken' så det gjorde vi", berättar Andreas. En dag hade kommunen ändrat sig angående tillstånd för fallskärmsverksamheten och de blev tilldelade en ny landningsplats på en gräsplan vid en liten rondell. "Det fanns en rondell och en bensinmack men det var helt fantastiskt ändå", skrattar Andreas.

Att flyga över Glaciären

Några av de mest minnesvärda hoppen var uppe i högländerna. "Att flyga över Vatnajökull och landa på ett litet flygfält samt att därifrån flyga till Askja och landa intill den kritvita kratersjön Víti var otroligt häftiga upplevelser", berättar Andreas exalterat. Michael Nordqvist, en av de andra svenska hopparna håller med. "Vi hoppade mitt på ön, över Vatnajökull som är den största glaciären och ödelandskap så långt

ögat kan nå. Det fanns inga vägar, ingen civilisation. Att köra dit med terrängbil skulle ta många timmar, vilket innebar att vi på första liften fick vara 'streamer' och hoppa lite på känn, det fanns inget 'ground crew' på plats när vi kom dit", berättar Michael. "Vi fyllde fickorna med ätbart, vi visste att det skulle dröja innan vi var tillbaka i civilisationen", fortsätter han, "vatten kunde man dricka ur bäckar."

Per "Flär" Eriksson och Michael Nordqvist njuter av Islands vidunderliga landskap.

Foto: Per "Flär" Eriksson

Michael Nordqvist i frifall över glaciären Skaftafjell.

Foto: Andreas Mattsson

Den röda röken ledde hopparna.

Foto: Christopher Gärner

Sagolik hoppning vid vattenfallet Seljalandsfoss.

Foto: Andreas Mattsson

Fallskärmhoppning vid Reynisfjara, känner du igen vinn?

Foto: Andreas Mattsson

Landningsvarv över den termiska kratersjön Víti i Askja.

Att bada i vulkanens sjö

Många badade i vulkanens sjö, man hade den packning man hade på sig och vissa hade fått med sig badkläder och handduk, andra badade nakna och soltorkade i den svala septemberluften innan det var dags att leta sig ut. Det var ungefär en timmas vandring upp och ut ur den gamla vulkanen. "När vi var där var det flera som fick varnings-sms från någon isländsk myndighet om att det var farligt mycket seismisk aktivitet just där. Man förväntar sig ett utbrott där inom en nära framtid."

Víti är en kratersjö som bildats i kalderan/kratern av Islands största vulkan, Askja. Det var när Arne Aarhus vandrade på denna plats som fröet till hoppresan började gro.

Vid flera hopp landade man ovanför planets starthöjd så det gällde att hålla koll på räddningsutlösare och höjdmätare. På vissa platser fanns ingen markpersonal varav brieferna ofta löd "landa där ni ska och skada er inte!" Det kunde vara långa vandringar och många timmar till närmsta sjukvårdsmöjlighet eller ens att få radiokontakt med omvärlden. På vissa lifter fick hoppmästaren släppa en röd rökbomb för att "markera landningsplatsen" sedan hoppa ner med sjukvårdsväska och därefter tända en ny rökbomb för att markera var de andra skulle landa. "Vid ett tillfälle landade en fransman i ett träd. Han togs till sjukhus men var inte skadad. I övrigt

"Jag hade höga förväntningar. Och de uppfylldes."

Andreas Mattsson

landade två personer ute vid ett hopp. Det tog dem nästan hela dagen att komma tillbaka efter att ha behövt vandra runt en sjö men i övrigt gick allting bra", berättar Andreas.

En annan svensk hoppare som också redan hunnit anmäla sig till nästa års Islandsresa är Christopher Gärner. "Under resans gång bjöds vi på både bra väder och skurar, men hoppen vi fick göra.. Wow, vilken miljö! Glaciärer, grusöken, berg, vattenfall, lava.. Ja allt fanns där! Jag tror inte någon åkte därifrån besviken, jag gjorde det inte i alla fall. Jag och ett par andra från den svenska gruppen kommer återvända till landet av is och eld nästa år och hoppa på nya spännande platser." ■

Foto: Andreas Mattsson

Den sista dagen uteblev hoppningen helt på grund av dåligt väder. Under dagen roade man sig bland annat med att besöka ett termiskt spa. Rykten om att vulkanen Fagradalsfjall var aktiv spred sig och ett gäng bestämde sig för att ta en vandring uppför berget. Det tog dem hela natten, men synen de möttes av var som något ur Tolkiens värld.

Redaktionen Grillar Stefan Nilsson

Text: Linda Lundberg

Stefan Nilsson är chefsinstruktör för inte mindre än två klubbar och i år firar han hela 40 år som hoppare! Det vill vi på redaktionen förstås uppmärksamma med en ordentlig grillning.

Grattis till 40-årsjubiléet! Hur känns det?

Jo tack, det känns alldeles utmärkt om än lite märkligt att tänka att man har hållit på så länge. Jag började hoppa när jag var 19 år, när jag gjorde lumpen. Jag drogs med av representanter från klubben på regementet och en kompis där som redan hade börjat.

Vad är det bästa med hoppningen?

Att definiera det är besvärligt, men det bästa är väl att tillsammans med likasinnade göra något som inte alla andra gör, något speciellt och annorlunda.

Vilket är ditt allra bästa hoppminne?

Det är ju en del roliga grejer man har gjort. Kanske när jag var med och satte det svenska CF-rekordet, en 12-manna stack för 25 år sedan. Det rekordet står sig fortfarande.

Ett annat extra starkt minne är när vi fick "öväntat besök" av Sundsvalls Fallskärmsklubb som kom med en stor rysk helikopter. Ur den satte vi klubbrekord med de hoppare som vi fick ihop på fältet, en storformation med ungefär 20 personer.

Ett tredje minne är från någon gång i slutet av 1900-talet. John Polman, en klassisk meteorolog på SVT, gjorde först ett tandemhopp med någon och uppe bland molnen rapporterade han direkt om det aktuella vädret. Sedan ville SVT avrunda reportaget med en massa skärmar i luften, men då vi bara skulle få 1500 meter så var intresset för att gå upp inte så stort. Det slutade med att SVT betalade för kalaset så det blev strömhopp från Hercules på 1500 meter och televisionen fick sin bakgrund.

Vilket är det bästa beslut du tagit i ditt liv?

Ett av de bättre är väl att jag hoppade på den där fallskärmskursen. Det har gett mycket positivt under åren.

Och det sämsta?

Säkert många, men sådant försöker jag förtränga.

Vad har du för andra fritidsintressen?

Jag hinner inte med så mycket mer än jobba och hoppa tänkte jag säga, men i historien har jag spelat tennis, åkt utförsåkning och hållit på med ridning med mera.

Numera tar jag gärna en skogspromenad eller så vandrar jag runt på stan och studerar arkitektur och samhällsplanering.

Vilken är din favoritmaträtt?

Oj, jag är ganska mycket av en allätare, men jag är särskilt svag för husmanskost. Pannkaka och fläskkarré – fast inte samtidigt.

Vad är du riktigt bra på?

Jag tror inte att jag är jättebra på någonting, men hyfsat bra på ganska mycket. Den eviga tvåan. Vi kom tvåa på SM i 5-6 år. Fast jag var med och vann det första riksmästerskapet och vi vann även Finska mästerskapet en gång förstås.

Jag är väl annars rätt allmänbildad och bra på att se helheten i många sammanhang.

Vilken är din favoritfilm genom tiderna?

Top Gun tyckte jag var väldigt bra på sin tid, men den har kanske inte överlevt fram till nu. Den är en nostalgitripp för mig.

Har du läst någon bra bok på sistone?

Analfabeten som kunde räkna av Jonas Jonasson var kul, den kan jag rekommendera.

Vilka egenskaper uppskattar du hos andra?

Jag tycker om vänliga, snälla och ärliga människor. Hjälpsamma och ideellt arbetande personer som verkar utan ett direkt egenintresse.

Vilken är din sämsta egenskap?

Tidsoptimist och kanske lite disträ ibland. Jag kan vara lite tankspridd.

Vad gör dig riktigt arg?

Falska och självupptagna människor. Plakatpolitik och slöseri med andras medel. Och djurplågeri, det blir jag upprörd över. Klotter och skadegörelse är inte heller något kul.

Hade du något drömyrke när du var liten?

Ja flera, dels ville jag bli asfaltläggare. Jag ville köra en sån här stor sak som spred ut asfalten. Och så ville jag bli veterinär eller jägmästare.

Och vad blev du?

Varken eller. Jag började och arbetade inom Försvaret en kortare period, senare studerade jag till fastighetsmäklare. Nu kallar jag mig för flaggmarskalk/skyddsförare. Det betyder att jag skjutsar politiker och servar dem med trygga och säkra transporter. Flaggmarskalk kallar jag mig för att jag som sidouppgift fixar med flaggor och fanor på riksdagen.

Foto: Privat arkiv

STEFAN NILSSON

Ålder: 60 år den 29 december
Familj: Mor och bror
Bor i: Stockholm, Gamla Stan
Klubb: SÖFK
År i sporten: 40

CI i SÖFK och formellt/administrativt i FGCC, medan Lennart Vestbom sköter det praktiska.

Vilket är ditt värsta resminne?

Det var nog när jag skulle åka hem från Nederländerna där jag hade gått Nijmegenmarschen 2017. Inför resan upptäckte jag att jag inte hade något färskt pass och det skulle jag inte hinna få fram i tid. Istället kunde jag fixa ett internationellt ID-kort, så det gick bra till slut. Men på vägen hem när jag skulle flyga från Schiphol hade de sådana där incheckningsmaskiner, och när jag gick därifrån blev ID-kortet kvar så jag hade varken pass eller ID-kort när jag skulle checka in i gaten. Det är en ganska stor flygplats, så jag stressade tillbaka och försökte hitta var jag hade varit, men jag tänkte att det ligger ju aldrig kvar. Precis innan jag skulle boarda planet hittade jag det, det låg kvar.

Berätta om något otippat som du kan!

Något som folk inte vet är att jag innan rösten havererade tyckte om att sjunga och dansa. Jag har medverkat i några musikalerna och haft småroller i mindre produktioner i Gävle.

Hur ser ditt liv ut om tio år?

Då är jag antagligen friherre och har kanske skaffat hund och börjat spela golf. Förhoppningsvis, om kroppen håller, kan man göra något fallskärmsköp då också. Just nu är jag CI i två klubbar, men då har jag lämnat över allt ansvar och gör vad som faller mig in. ■

G-spotten debuterade i A-klassen och hade så roligt att det syntes.

Härlig atmosfär och rekord på inomhus-SM

Text: Linda Lundberg

Den 8-9 oktober avgjordes det femte Öppna Svenska Mästerskapet i Indoor Skydiving, men det första någonsin på Bodyflight i Göteborg. Tävlingshelgen innehöll allt det som ett lyckat mästerskap ska innehålla: goda resultat, härlig atmosfär – till och med ett nytt svenskt rekord.

”Det var en jättelyckad tävling och jag vill ge kredd till Bodyflight och Micha Velasco, som var otroligt involverad i att ro det här i hamn”, säger Lena Kaulanen, ordförande i Tävlingskommittén. ”Det var superkul, tunneln var suverän och personalen var fin. Tack till Elisabeth Pedersen, Axel Salomonsson från Bodyflight, Stefan Burström som är teknikansvarig och Penny som var tävlingschef.”

På fredagen genomfördes inflygningen och fem hoppomgångar, och på lördagen ytterligare fem hoppomgångar och en prisutdelning. Fem olika lag tävlade om titlarna i grenarna Formation Skydiving (FS) och Vertical Formation Skydiving (VFS), och ett sjätte lag, G-spotten, debuterade i klassen FS4 A.

”Jag har följt det Skånelaget i något år sedan de var med i Fallsvenskan och utvecklingen de har gjort är så fantastisk”, säger Lena entusiastiskt. ”Det är så kul att se nya lag komma fram, och utan nya lag har vi kanske ingen tävling om några år.”

Vinnarna kammade hem ett svenskt rekord

En av de glada debutanterna var Erika Bergqvist; Lena berättar att hon skrattade sig igenom alla hopp. Erika skrattar återigen i telefonen när hon får höra detta. ”Har man roligt så ska det synas! Det är kul att flyga tunnel och det är kul att flyga med sina kompisar”,

säger hon. Hon och lagkamraterna Martin Hjerpe, Christopher Gärner och Andreas Mattsson har flugit tillsammans i två år och har ställt upp i klubbmästerskap förut. De har mest hoppat utomhus och eftersom SM ägde rum medan utomhussäsongen fortfarande var igång hann de inte träna så mycket i tunneln innan, men Erika tycker att det generellt gick bra ändå. "Vi kom in i det ganska snabbt. Vi klantade oss på två hopp vilket drog ner vårt snitt ganska mycket, bland annat la sig Mattsson på rygg i ett hopp. Å andra sidan hade vi väldigt roligt, jag skrattade nog mer då än i något annat hopp!"

Eftersom de inte hade några att tävla mot denna gång behövde de inte känna någon stress, men nästa mål är att vinna mot något annat lag, förhoppningsvis nästa år.

Guldet i VFS-grenen tog Kwansta Kwattro från Skåne, som var förhandsfavoriter med två tidigare SM-guld, och den här gången tog de inte bara hem guldet utan dessutom ett svenskt rekord. Med 20,2 poäng i snitt för tio flugna rundor slog de rekordet från 2020 på 18,5 poäng.

Han lämnar med flaggan i topp

I FS-grenen tävlade Echochamber Oceanside och Edge, båda från Stockholms Fallskärmklubb, samt Aurora från Linköpings Fallskärmklubb. För Johan "Smögen" Edvall blev det en emotionell tävling med Echochamber. På grund av ett besvärligt diskbräck var det här sista tävlingen på obestämd framtid.

"Det är rätt tungt måste jag säga. Jag och Rikard Rodensjö startade Echochamber 2015 och har innan dess hoppat i olika lag sedan 2009, med högt satta mål att sätta Sverige på den internationella kartan", berättar Johan.

Sedan ryggskadorna gjorde sig smärtsamt märkbar i december förra året har han rehabiliterat och försökt att komma tillbaka, men eftersom han får bakslag gång på gång tog han beslutet i augusti att han inte kan ha en fast plats i laget efter det här mästerskapet. Laget fick till 60 minuters tunnelträning tre veckor innan tävlingen, och planen var att träna igen en vecka innan men då kunde Johan inte ens räta på kroppen. "Jag var jättedålig även på själva tävlingsdagen, det var inte kul att tävla i den kroppen. Men vi flög ändå jättklart bra tillsammans trots så lite träning. Vi är väldigt samkörda och gjorde en fantastiskt bra tävling. I ett av hoppen kom vi lite ur balans men vi hämtade oss efter någon sekund. Jag är jättenöjd och det tror jag alla i laget är", säger Johan. Och det har de förstås all rätt att vara, när de ledde tävlingen hela vägen och tog guldet med ett snittpoäng på 25,3, lagets fjärde guld i Indoor Skydiving.

VM-brons 2022 är målet

Det blir Ann-Marie Jarzebowski som tar över Johans plats i laget. Hon har hoppat för det australiensiska landslaget tidigare, men nu flyttar hon hem till Sverige igen. "Det känns jättekul att det inte står och faller med en person", säger Johan. "Hon har kunnat täcka upp för mig i somras när jag inte har kunnat hoppa och nu ska hon träna stenhårt med Echochamber. Ett VM-brons 2022 är fortfarande målet." Johan berättar att från och med december kommer laget att träna en gång i veckan i tunneln, över påsk åker de till Oceanside i USA och sedan är det Gryttjom som gäller. Johan kommer att finnas kvar som reserv i laget.

"Jag har varit väldigt aktiv i många, många år och är en riktig tävlingsmänniska så det är svårt att tänka att jag inte ska vara med framöver. Jag har nog lite av en identitetskris nu tror jag. Men jag kommer att fokusera på rehab, jag är inte den som ger upp." ■

Kwansta Kwattro tog både guld och ett nytt svenskt rekord i VFS-grenen.

Echochamber Oceanside tog platsen överst på prispallen i klassen FS4 AAA.

RESULTAT

FS4 AAA	Total	Snitt
1. Echochamber Oceanside	253	25.3
2. Aurora	198	19.8
3. Edge	179	17.9
VFS OPEN		
1. Kwansta Kwattro	202	20.2
2. Blockbuster VFS	149	14.9
FS4 A		
G-spotten	109	10.9

"Spring." Det rådet ger både Johan Hellström och Mats Edström för att hålla igång kroppen under vinteruppehållet. Ännu bättre: spring tillsammans med andra hoppkompisar.

Tips och Trix:

Vinterunderhåll för kropp, knopp och utrustning

Text: Linda Lundberg

Vinter, mörker, kyla och snö. Huvaligen säger vissa, ganska mysigt tycker andra. Oavsett var man står i frågan så innebär vintern ett uppehåll från hoppningen – om man nu inte har möjlighet att åka till varmare breddgrader under en längre tid vill säga. Så hur håller du bäst i gång, så att kroppen och hjärnan inte helt går i ide tills det är dags igen? Och hur tar du bäst hand om din utrustning? Vi har pratat med Johan Hellström och Mats Edström, en CI från norr och en från söder, och bett om deras tips och trix.

KROPPEN

Både Johan och Mats är eniga om att det är bra att hålla igång kroppen fysiskt under vinteruppehållet. "Spring", säger Johan, CI för Umeå Fallskärmsklubb. "Det är jätteviktigt att försöka träna kondition och få upp pulsen i det man gör, och ett bra tillfälle att träffa sina hoppkompisar i andra sammanhang. Man kan gå på gym tillsammans, eller springa eller cykla." Mats, CI för Skydive SYD, tycker lika: "Man behöver inte vara i toppform och det är individuellt vad man trivs med och vad just din kropp behöver, men det är bra att man rör på sig. Och det är viktigt att hålla kvar relationen med sina hoppkompisar; man kan ju samla ihop ett gäng och spela innebandy, fotboll eller klättra ihop – eller träna i vindtunnel men det är ju en kostnadsfråga också. Det är fantastiskt roligt att ses!" Mats erkänner att han även brukar passa på att träffa andra människor som inte hoppar fallskärm under vintern, och ägna extra tid åt sin familj.

KNOPPEN

När det kommer till att hålla igång knoppen, så att alla viktiga kunskaper fortfarande sitter när det är dags att bege sig upp i luften igen, har både Mats och Johan en hel del tips att ge: "Du kan varva ner lite i början av vintern för att sedan varva upp igen i januari-februari", säger Mats. "Beroende på vilken nivå du är på kan du bläddra igenom boken Hoppa Fallskärm eller gå igenom

felfunktionsflödet för tandempiloter. Passa på att gå förbundskurser under vintern/våren! BAS-kursen till exempel." Mats vill även uppmuntra till att vara med på steg ett av utbildningarna för att bli hoppleddare eller hoppmästare, även om man kanske inte vill gå hela kursen förrän om kanske två år. "Man ska inte vara rädd och tänka 'inte ska väl lilla jag'. Varför inte? Det värsta som kan hända är att du har lärt dig mer om till exempel utrustning. Kurserna sker helt i lokal regi, så om du tror att du är intresserad av att bli hoppleddare eller hoppmästare i framtiden – fråga din CI om du kan vara med och lyssna och lära", säger Mats.

Johan rekommenderar att du läser tidningen som du just nu läser och håller koll på vad som händer. "Var ödmjuk utifrån att allt kan hända, lär av allt du kan ta del av och reflektera över hur säsongen har varit, vad som har hänt, vad som inte har hänt och varför. Sätt av tid för repetition – gärna tillsammans med hoppkompisarna."

UTRUSTNINGEN

Så hur förvarar du bäst din utrustning under vintern, så att du kan känna dig trygg när du ska plocka fram den och förlita dig på den nästa gång? Att du ska förvara din rigg ren och torr, i ett mörkt utrymme och i rumstemperatur är i alla fall något som är säkert, men huruvida den bör vara packad eller opackad råder det delade meningar om. Mats lär ut att ha huvudskärmen

opackad, gärna i en flyttkartong, men en säck eller en luftig väska är också bra alternativ. "Det funkar att ha den packad också, men se till att den är helt helt torr när du packar den sista gången inför vinterförvaringen. Om man slutar hoppa i oktober måste man komma ihåg att det är väldigt fuktigt i luften och i gräset där man landar, så låt den torka ordentligt. Och se till att börja med att packa om den när säsongen startar."

Johan är av skolan att den förvaras bäst packad – i garderoben och inte i bagageluckan på bilen eller i ett förråd utomhus. "Tänk på att vara otroligt rädd om riggen. Den ska du ha koll på och veta var den är och vem som har tillgång till den, så att du vet att ingen annan fipplar med den."

Piloten finns det också två skolor om. Johan förklarar: "Den ena skolan säger att det är bra om piloten ligger opackad utanför pilotfickan eftersom fickan annars kan bli uttöjd. Det är en dyr och omständlig process att få den bytt tidigare än du behöver. Den andra skolan säger att den ska ligga kvar i fickan för där skyddas den bäst. En ny pilot kostar 2500 kronor och en ny ficka 400 kronor. Ulf Anderzon på Hoppshopen säger att den liksom skärmen förvaras bäst packad, och med tanke på all den erfarenhet som finns där blir det den skolan som gäller för mig."

Om du behöver få reserven ompackad så var beredd på att det ofta kan vara kö, och om Cypressen ska in på service – skicka in den snarast när säsongen tagit slut, det är jätteviktigt hälsar Johan.

Slutligen: se till att byta de batterier som behövs, tvätta dina kläder och kolla igenom alla dina grejer så att inget glöms bort, då är du redo när vädret äntligen börjar bli mildare igen och himlen öppnar upp för nya äventyr! ■

Fällning av last – ett pilotprojekt i samarbete med MSB

Text: Linda Lundberg Foto: Sven Mörberg

Luftfällning av materiel är ett uppdrag som SFF skulle kunna göra för MSB.

Jens Grahn och Sven Mörberg provade att fälla engångsfallskärmar i september.

Fallskärmsförbundet (SFF) har som en frivillig försvarsorganisation sedan länge ingått i ett samarbete med Försvarsmakten (FM) och Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB). Framför allt har förbundet tillsammans med klubbarna kunnat bistå med utbildning och mängdträning för militär personal, men det finns många idéer om hur samarbetet skulle kunna utvecklas framöver.

På uppdrag av MSB har SFF sammanställt en rapport tidigare i år om en långsiktig strategisk plan, och därmed finns det mål för sju år framåt för hur samarbetet SFF, MSB och FM emellan kan se ut. Jens Grahn, som är förbundets totalförsvarsansvarige sedan flera år, berättar att SFF bland annat kommer att fortsätta utföra uppdrag åt FM gällande utbildning och upprätthållning av den militära personalens kompetens. Det är ett uppdrag som inte bara ger utdelning i form av bidrag, utan dessutom inte alltför sällan genererar fler fallskärmschoppare. "De flesta börjar inte hoppa fallskärm för att de vill bli fallskärmsjägare. Däremot är det många fallskärmsjägare som börjar hoppa civilt bland annat för att kunna hoppa mycket och skaffa erfarenhet."

Slängde ut engångsskärmar

MSB vill också kunna använda SFF på liknande sätt, och har i år, som nämnt, bett om en strategisk plan och ställt frågan vad förbundet kan göra för dem.

En sak som förbundet skulle kunna tillhandahålla är luftfällning av material, så det var något som Jens och Sven Mörberg, riksinstruktör, provade på att göra en dag i september, tillsammans med Försvarsmakten som också är intresserade av detta.

"Vi fick en stor låda med engångsfallskärmar, köpta från England, som vi fällde från Twin Ottern i Skövde. Jag fick sitta fast i en sele på 200 meters höjd och kasta ut dem, så det var ju lite kul", berättar Jens.

Fallskärmar är gjorda av vanliga, gröna presenningar som öppnas när man slänger ut dem och de kan bära en last på 5-80 kilo. Det finns ytterligare en stor låda, så Jens hoppas förstås på att de ska kunna testa detta snart igen.

SFF kan bistå vid kris

SFF får ett grundbidrag från både FM och MSB, och kommer man med en bra uppdragsidé till MSB får man pengar även för den. Jens Grahn sitter regelbundet med på möten, tillsammans med ett tjugotal andra frivilliga försvarsorganisationer, för att synas och för att diskutera fram fler samarbetsidéer. Förutom genom utbildning och mängdhopp skulle SFF för det mesta kunna bidra vid händelse av en kris av något slag, eller i värsta fall ett krig.

"Vi har flygplan, och har tagit fram en lista på vilka flygplan vi har och var de finns. Med dem kan vi ordna flygtransporter av personal och materiel, och luftfällning av materiel. Vi har faciliteter att övernatta och duscha på under en övning till exempel. Vi har utmärkta krisledare i våra erfarna

hoppedare – vi är ganska duktiga på att hantera kriser. Och vi kan hjälpa till med brandslangar vid bränder", säger Jens.

Om dessa idéer kommer att genomföras kommer det att vara helt frivilligt för var och en av förbundets medlemmar att ställa upp. ■

FAKTARUTA

Svenska Fallskärmsförbundets mål om sju år (2019-2025)

- Fortsatt genomföra uppdrag åt Försvarsmakten gällande utbildning och vidareutbildning.
- SFF har då överenskommelser med MSB inom ramen för samhällets krisberedskap och medlemmar är utbildade för att kunna bistå med de förmågor som blir aktuella.
- En robust krisorganisation är på plats med rutiner, kontaktfunktioner och ansvarsområden.
- Organisationen är redo att bistå samhället vid skogsbränder eller andra händelser, redo att sättas in skarpt.
- Kontaktpersoner och de personer som utbildats inom de aktuella förmågorna finns listade och uppdateras frekvent.

Vem sa vad?

Under 2021 har vi citerat ett gäng härliga personer i tidningen. Här har vi plockat citat från artikelserierna "Nyfiken På" och "Redaktionen Grillar". Antingen minns du vem som sagt vad, eller så får du ägna lite av julhelgen till att läsa dem igen. Om du förlagt tidningarna kan du läsa dem på hemsidan under tidningsarkiv.

A "Jag fick massor av goda råd om att det inte skulle gå men dem lyssnade jag inte på."

B "Jag är i princip aldrig hemma så husdjur och blommor i lägenheten är det inte läge för precis."

C "Jag mår väldigt, väldigt bra bara av att komma till en fallskärmsklubb."

D "Det var inte det läskiga som var det jobbiga, utan det prestationsmässiga. Jag fick göra några omhopp, men andra hoppet gick alltid bra varje gång. Målet var bara att ta certifikat, jag hade inga planer på att fortsätta. Jag ville bara ha åstadkommit något."

E "Att få dela med sig av den ultimata frihetskänslan är det bästa jag vet!"

F "Frihetskänslan i frifallet. Klubbthillhörigheten och kamratskapet i klubben är det bästa med fallskärms hoppningen."

G "Jag har tävlat mot världsmästaren i jojo. Jag hade en stencool Coca Cola-jojo!"

H "Jag väljer ett ord för att beskriva mig själv: Situationsoptimerare."

I "Jag tror inte att jag är jättebra på någonting, men hyfsat bra på ganska mycket. Den eviga tvåan."

1 Mats Svensson

2 Leif Carlström

3 Maja Vesterberg

4 Robert Alasuutari

5 Martin Hovmöller

6 Stefan Nilsson

7 Nils Van der Poel

8 Seth Ericson

9 Peder Nyman

Har du koll på årets händelser?

När hände vad? Och vem är egentligen vem? Under året som gått har du kunnat läsa i tidningen om en mängd olika saker och händelser. Låt oss se om du minns eller om du får gå tillbaka och bläddra i årets tidningar.

Hur, När, Vem, Vilken eller Vilka?

1. Vem tog svenskt hopprekord i antal hopp under 24 timmar och med hur många hopp?
2. Vem startade upp lägret 'Young Guns'?
3. Om vem sa instruktörerna under utbildningen "Han får en chans till, sedan får han faktiskt inse att han aldrig kommer bli fallskärms hoppare"?
4. Vilka svenskar tävlade i VM i Tanay? Stilpoäng om du får med även gren/grenar.
5. Vem tar över efter Johan "Smögen" Edvall i laget Echochamber?
6. Vid vilken svensk hoppklubb står ofta strandlandningar vid Florsjön på agendan?
7. Vem erhöll under året utmärkelse för 12000 hopp?
8. Hur många hoppare deltog i "Storsvensken"?
9. Vad hette laget som bestämde sig för att vinna något som inte fanns?
10. Vem var den enda svenska kvinnan som deltog i världsrekordet i storformation?

Skicka in och vinn fina priser

Skicka in dina svar till info@sff.se senast 15 januari. Vi lottar ut SFF:s nya snygga funktionströja och mössa till tre av de rätta svar som kommer in i tid.

Lycka till!

TUNNELSÄSONGEN ÄR I GÅNG!

Alla nivåer är välkomna!

Nya öppettider!

Onsdag – Söndag

Kontakt och bokning:

Göteborg: elisabeth.pedersen@bodyflight.se

Stockholm: proflyersthlm@bodyflight.se

BODYFLIGHT

bodyflight.se

Kontakta SFF

Kansliet Sjöhagsvägen 2 | 721 32 Västerås | Telefon: 021-41 41 10 | E-post: info@sff.se
Riksinstruktören Sven Mörtberg | Telefon: 0702-23 62 02 | E-post: ri@sff.se

Beställ utbildningsmaterial

via hemsidan:
www.sff.se ->
medlemsrenden ->
beställ böcker

- Boken "Hoppa fallskärm" är en utbildningsbok i grunder för fallskärms-hoppning
- Boken "Flyga fallskärm" är en utbildningsbok i fallskärmsflygning

Vill du veta mer om...

Skatter och avtal
Lina Gardlow, lina@sff.se

Ekonomi
Stefan Nilsson, kassor@sff.se

Kommunikation och presskontakt
Anna Oscarson, anna.oscarson@sff.se

Försäkringsfrågor
Sven Mörtberg, ri@sff.se
Stefan Nilsson, kassor@sff.se

Materielkommittén
Håkan Andersson, haan@bredband.net

Utbildnings- och säkerhetskommittén
Sven Mörtberg, ri@sff.se

Tävlingskommittén
Lena Kaulanen, lena.kaulanen@gmail.com

Luftrumsfrågor
Pelle Scherdin, pelle.scherdin@sff.se

Totalförsvarskommittén
Jens Grahn, jens.grahn@sff.se

SFF:s kansli

**Riksinstruktör
och kanslichef**
Sven Mörtberg

**Kanslist,
medlemsrenden**
Penny Robertson-Pearce

Svenska Fallskärmsförbundets styrelse

Sebastian Croon
ordförande
ordforande@sff.se

Anna Oscarson
vice ordförande
anna.oscarson@sff.se

Stefan Nilsson
kassör
kassor@sff.se

Maria Sukhova
ledamot
maria.sukhova@sff.se

Jens Grahn
ledamot
jens.grahn@sff.se

Pelle Scherdin
suppleant
pelle.scherdin@sff.se

Valberedningen: MyAnnie Svelander - info@awesomeskydiving.com, Hugo Liljestrom - hugo.liljestrom@outlook.com, Sofia Dannert - sofia.dannert@gmail.com

Svenska Fallskärmsförbundet är en frivillig försvarsorganisation, medlem i Flygsportförbundet och Riksidrottsförbundet.

Transportstyrelsen har till Svenska Fallskärmsförbundet delegerat tillsynen av sporthoppning med fallskärm i Sverige.

www.sff.se

På hemsidan hittar du bland annat fakta, information, nyheter om hoppning och fridningsarkiv

NY HEMSIDA EFTER 20 ÅR
UFFESHOPPSHOP.SE

VÄLKOMMEN TILL UFFES HOPP SHOP

SVERIGES STÖRSTA FALLSKÄRMSAFFÄR
- SEDAN 1981

VÅRA PRODUKTER

HÖJD

HJÄLMAR

RIGGAR

FALLSKÄRMAR

OVERALLER

HJÄLMTILLBEHÖR

GLASÖGON

TANDEM

RESERVDELAR

KLÄDER

213

år i sporten

27400

hopp

35

cuttar

21400

reservpackningar

Efter 20 år har vi en ny hemsida. Besök oss på uffeshoppshop.se för att köpa din utrustning. Med vår erfarna personal som tillsammans har 27400 hopp så får du den hjälp du behöver. Välkommen!

Uffes Hopp Shop AB

Kokillgatan 12 B, 721 33 Västerås
021-355 750
info@hoppshop.se